Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2002/87/EF

af 16. december 2002

om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF

(EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/1/EF af 9. marts 2005	L 79	9	24.3.2005
►**M2**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/25/EF af 11. marts 2008	L 81	40	20.3.2008

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2002/87/EF

af 16. december 2002

om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat og om ændring af Rådets direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 92/49/EØF, 92/96/EØF, 93/6/EØF og 93/22/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF og 2000/12/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

efter høring af Regionsudvalget,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ([3]),

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251 ([4]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den gældende fællesskabslovgivning indeholder et sæt generelle regler for tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber som selvstændige virksomheder og kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber, der er en del af henholdsvis en bank/investeringsgruppe eller en forsikringsgruppe, dvs. grupper med homogene finansielle aktiviteter.

(2) Nye udviklinger på finansmarkederne fører til oprettelse af finansielle grupper, der leverer tjenesteydelser og produkter inden for forskellige sektorer på finansmarkederne, og som kaldes finansielle konglomerater. Hidtil har der ikke været nogen form for tilsyn på gruppeplan med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber, som er en del af et sådant konglomerat, navnlig med hensyn til solvenssituation og risikokoncentration i konglomeratet, transaktionerne inden for en gruppe, interne risikostyringsprocedurer i konglomeratet og ledelsens egnethed. Visse konglomerater er blandt de største finansielle grupper, der er aktive på finansmarkederne og leverer tjenesteydelser over hele verden. Skulle sådanne konglomerater, navnlig kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber, som er en del af et sådant konglomerat, komme i finansielle vanskeligheder, kunne det i alvorlig grad destabilisere det finansielle system og påvirke individuelle sparere, forsikringstagere og investorer.

(3) Kommissionens handlingsplan for finansielle tjenesteydelser opstiller en række handlinger, som er nødvendige for virkeliggørelsen af det indre marked for finansielle tjenesteydelser, og bebuder udarbejdelsen af lovgivning om supplerende tilsyn med finansielle konglomerater, der skal eliminere huller i den nuværende sektorlovgivning og andre risici for at sikre forsvarlige tilsynsordninger i forbindelse med finansielle grupper med tværsektorielle finansielle aktiviteter. En så ambitiøs målsætning kan kun nås etapevis. Etableringen af det supplerende tilsyn med

([1]) EFT C 213 E af 31.7.2001, s. 227.
([2]) EFT C 36 af 8.2.2002, s. 1.
([3]) EFT C 271 af 26.9.2001, s. 10.
([4]) Europa-Parlamentets udtalelse af 14.3.2002 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 12.9.2002 (EFT C 253 E af 22.10.2002, s. 1) og Europa-Parlamentets afgørelse af 20.11.2002 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

▼B

kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat er en sådan etape.

(4) Andre internationale fora har også peget på behovet for at udvikle hensigtsmæssige tilsynsbegreber for finansielle konglomerater.

(5) For at være effektivt bør det supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat anvendes på alle sådanne konglomerater, der har betydelige tværsektorielle finansielle aktiviteter; dette er uanset deres struktur tilfældet, når aktiviteterne når et vist omfang. Det supplerende tilsyn bør omfatte alle finansielle aktiviteter, som er identificeret i den sektorspecifikke tilsynslovgivning, og alle enheder, der hovedsagelig beskæftiger sig med sådanne aktiviteter, herunder porteføljeadministrationsselskaber.

(6) Afgørelser om ikke at medtage en bestemt enhed i anvendelsesområdet for det supplerende tilsyn bør bl.a. træffes under hensyn til, om enheden i henhold til sektorreglerne vil være omfattet af tilsynet på gruppeplan.

(7) De kompetente myndigheder bør være i stand til på gruppeplan at vurdere den finansielle situation for kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber, der er en del af et finansielt konglomerat, navnlig med hensyn til solvens (herunder elimination af dobbelt gearing af egenkapitalinstrumenter), risikokoncentration og transaktioner inden for gruppen.

(8) Et finansielt konglomerat ledes ofte på en måde ud fra dets forretningsaktiviteter, der ikke er i fuld overensstemmelse med konglomeratets juridiske opbygning. For at tage højde for denne tendens bør kravene til ledelsen gøres mere vidtrækkende, navnlig for så vidt angår ledelsen af blandede finansielle holdingselskaber.

(9) For ethvert finansielt konglomerat, der er underlagt supplerende tilsyn, bør der udpeges en koordinator blandt de berørte kompetente myndigheder.

(10) Koordinatorens opgaver bør ikke berøre de kompetente myndigheders opgaver og ansvar i henhold til sektorreglerne.

(11) De berørte kompetente myndigheder, og især koordinatoren, bør kunne anmode enhederne inden for et finansielt konglomerat eller andre kompetente myndigheder om at fremlægge de oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre det supplerende tilsyn.

(12) Der er et presserende behov for at øge samarbejdet mellem myndigheder med ansvar for tilsynet med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber, herunder at udvikle ad hoc-samarbejdsordninger mellem de myndigheder, der er involveret i tilsynet med enheder, som tilhører et og samme finansielle konglomerat.

(13) Kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber, som har hovedkontor i Fællesskabet, kan være en del af et finansielt konglomerat, hvis øverste selskab ligger uden for Fællesskabet. Sådanne regulerede enheder bør også være underlagt et tilsvarende og passende supplerende tilsyn, der opnår mål og resultater, som svarer til dette direktivs bestemmelser. Det er i denne forbindelse af stor betydning, at der er gennemsigtighed omkring regler og informationsudveksling med myndigheder i tredjelande om alle relevante forhold.

(14) Der kan kun formodes at bestå et tilsvarende og passende supplerende tilsyn, hvis tredjelandets tilsynsmyndigheder har accepteret at samarbejde med de berørte kompetente myndigheder om de midler og mål, hvormed der kan udøves supplerende tilsyn med et finansielt konglomerats regulerede enheder.

(15) Dette direktiv kræver ikke, at de kompetente myndigheder til Udvalget for Finansielle Konglomerater giver oplysninger, som

▼B

er omfattet af tavshedspligt i henhold til dette direktiv eller andre sektordirektiver.

(16) Målet for den påtænkte handling, nemlig fastsættelse af regler for det supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang og virkninger bedre opfyldes på fællesskabsplan. Fællesskabet kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål. Da direktivet definerer minimumsstandarder, kan medlemsstaterne fastsætte strengere regler.

(17) Dette direktiv overholder de grundlæggende rettigheder og de principper, som navnlig er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(18) De nødvendige bestemmelser til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([1]).

(19) Der kan fra tid til anden være behov for tekniske retningslinjer og gennemførelsesforanstaltninger til bestemmelserne i dette direktiv for at tage højde for nye tendenser på de finansielle markeder. Kommissionen bør derfor have beføjelser til at træffe gennemførelsesforanstaltninger, for så vidt de ikke ændrer de grundlæggende bestemmelser i dette direktiv.

(20) De eksisterende sektorregler for kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber bør udbygges for at opnå et minimum af overensstemmelse, navnlig for at undgå tilsynsarbitrage mellem sektorreglerne og reglerne for finansielle konglomerater. På den baggrund bør der foretages en ændring af reglerne i Rådets første direktiv 73/239/EØF af 24. juli 1973 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til udøvelse af direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring ([2]), Rådets første direktiv 79/267/EØF af 5. marts 1979 om samordning af de administrativt og ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte livsforsikringsvirksomhed ([3]), Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring (tredje skadesforsikringsdirektiv) ([4]), Rådets direktiv 92/96/EØF af 10. november 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte livsforsikringsvirksomhed (tredje livsforsikringsdirektiv) ([5]), Rådets direktiv 93/6/EØF af 15. marts 1993 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag ([6]) og Rådets direktiv 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer ([7]) samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 om supplerende tilsyn med forsikringsselskaber i en forsikringsgruppe ([8]) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF af 20. marts

([1]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.
([2]) EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/12/EF (EFT L 77 af 20.3.2002, s. 17).
([3]) EFT L 63 af 13.3.1979, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/13/EF (EFT L 77 af 20.3.2002, s. 11).
([4]) EFT L 228 af 11.8.1992, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF (EFT L 290 af 17.11.2000, s. 27).
([5]) EFT L 360 af 9.12.1992, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2000/64/EF.
([6]) EFT L 141 af 11.6.1993, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/33/EF (EFT L 204 af 21.7.1998, s. 29).
([7]) EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27. Senest ændret ved direktiv 2000/64/EF.
([8]) EFT L 330 af 5.12.1998, s. 1.

▼B

2000 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut ([1]). Målet om en yderligere harmonisering kan dog kun nås etapevis og må baseres på en grundig analyse.

(21) Med henblik på at vurdere behovet for og på at forberede en eventuel fremtidig harmonisering af behandlingen af porteføljeadministrationsselskaber i henhold til sektorreglerne bør Kommissionen aflægge rapport om medlemsstaternes praksis på dette område —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

FORMÅL OG DEFINITIONER

Artikel 1

Formål

Dette direktiv fastsætter regler for supplerende tilsyn med regulerede enheder, der er meddelt tilladelse i henhold til artikel 6 i direktiv 73/239/EØF, artikel 6 i direktiv 79/267/EØF, artikel 3, stk. 1, i direktiv 93/22/EØF eller artikel 4 i direktiv 2000/12/EF, og som er en del af et finansielt konglomerat. De relevante sektorregler for enheder, der er reguleret af ovennævnte direktiver, ændres ligeledes.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1) »kreditinstitut«: et kreditinstitut som omhandlet i artikel 1, nr. 1, andet afsnit, i direktiv 2000/12/EF

2) »forsikringsselskab«: et forsikringsselskab som omhandlet i artikel 6 i direktiv 73/239/EØF, artikel 6 i direktiv 79/267/EØF eller artikel 1, litra b), i direktiv 98/78/EF

3) »investeringsselskab«: et investeringsselskab som omhandlet i artikel 1, nr. 2, i direktiv 93/22/EØF, herunder de i artikel 2, nr. 4, i direktiv 93/6/EØF omhandlede virksomheder

4) »reguleret enhed«: et kreditinstitut, et forsikringsselskab eller et investeringsselskab

5) »porteføljeadministrationsselskab«: et administrationsselskab som omhandlet i artikel 1a, stk. 2, i Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) ([2]) samt et selskab med vedtægtsmæssigt hjemsted beliggende uden for Fællesskabet, der ville kræve godkendelse i henhold til artikel 5, stk. 1, i dette direktiv, hvis det vedtægtsmæssige hjemsted var beliggende inden for Fællesskabet

6) genforsikringsselskab: et genforsikringsselskab som omhandlet i artikel 1, litra c), i direktiv 98/78/EF

7) »sektorregler«: fællesskabslovgivningen vedrørende tilsynet med regulerede enheder, navnlig som fastsat i direktiv 73/239/EØF, 79/267/EØF, 98/78/EF, 93/6/EØF, 93/22/EØF og 2000/12/EF

([1]) EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1. Ændret ved direktiv 2000/28/EF (EFT L 275 af 27.10.2000, s. 37).

([2]) EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/108/EF (EFT L 41 af 13.2.2002, s. 35).

▼B

8) »finansiel sektor«: sektor bestående af én eller flere af følgende enheder:

   a) et kreditinstitut, et finansieringsinstitut eller en accessorisk bankservicevirksomhed som omhandlet i artikel 1, nr. 5 og 23, i direktiv 2000/12/EF (banksektoren)

   b) et forsikringsselskab, et genforsikringsselskab eller et forsikringsholdingselskab som omhandlet i artikel 1, litra i), i direktiv 98/78/EF (forsikringssektoren)

   c) et investeringsselskab eller et finansieringsinstitut som omhandlet i artikel 2, nr. 7, i direktiv 93/6/EØF (investeringsservicesektoren)

   d) et blandet finansielt holdingselskab

9) »modervirksomhed«: en modervirksomhed som omhandlet i artikel 1 i Rådets syvende direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 om konsoliderede regnskaber ([1]) og enhver virksomhed, der efter de kompetente myndigheders opfattelse faktisk udøver en bestemmende indflydelse på en anden virksomhed

10) »dattervirksomhed«: en dattervirksomhed som omhandlet i artikel 1 i direktiv 83/349/EØF og enhver virksomhed, på hvilken en modervirksomhed efter de kompetente myndigheders opfattelse faktisk udøver en bestemmende indflydelse; alle dattervirksomheder af dattervirksomheder betragtes også som dattervirksomheder af modervirksomheden

11) »kapitalinteresser«: kapitalinteresser som omhandlet i artikel 17, første punktum, i Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 om årsregnskaberne for visse selskabsformer ([2]) eller direkte eller indirekte besiddelse af 20 % eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed

12) »gruppe«: en gruppe af virksomheder bestående af en modervirksomhed, dens dattervirksomheder samt modervirksomhedens og dens dattervirksomheders kapitalinteresser foruden virksomheder, mellem hvilke der består en forbindelse som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF

13) »snævre forbindelser«: en situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er knyttet til hinanden gennem:

   a) kapitalinteresser, hvorved forstås besiddelse af mindst 20 % af stemmerettighederne eller af kapitalen i en virksomhed, enten direkte eller gennem kontrol, eller

   b) kontrol, hvorved forstås den forbindelse, der består mellem et moderselskab og et datterselskab i alle de i artikel 1, stk. 1 og 2, i direktiv 83/349/EØF nævnte tilfælde, eller en forbindelse af samme art mellem en fysisk eller juridisk person og en virksomhed; et datterselskab af et datterselskab betragtes ligeledes som datterselskab af det moderselskab, der står i spidsen for disse virksomheder.

   En situation, hvor to eller flere fysiske eller juridiske personer er varigt knyttet til den samme person gennem kontrol, betragtes ligeledes som en snæver forbindelse

14) »finansielt konglomerat«: en gruppe, der med forbehold af artikel 3 opfylder følgende betingelser:

   a) Gruppen ledes af en reguleret enhed som defineret i artikel 1, eller mindst ét af datterselskaberne i gruppen er en reguleret enhed som defineret i artikel 1.

([1]) EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/65/EF (EFT L 283 af 27.10.2001, s. 28).
([2]) EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11. Senest ændret ved direktiv 2001/65/EF.

▼B

b) Hvis gruppen ledes af en reguleret enhed som defineret i artikel 1, består denne enten af en modervirksomhed for en enhed i den finansielle sektor, en enhed, der besidder kapitalinteresser i en enhed i den finansielle sektor, eller en enhed, der er knyttet til en enhed i den finansielle sektor som defineret i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF.

c) Hvis gruppen ikke ledes af en reguleret enhed som defineret i artikel 1, finder gruppens aktiviteter hovedsagelig sted i den finansielle sektor som defineret i artikel 3, stk. 1.

d) Mindst én af enhederne i gruppen befinder sig i forsikringssektoren og mindst én i bank- eller investeringsservicesektoren.

e) Både de konsoliderede og/eller aggregerede aktiviteter i enhederne i en gruppe inden for forsikringssektoren og de konsoliderede og/eller aggregerede aktiviteter i enhederne i bank- og investeringsservicesektoren anses for at være væsentlige i henhold til artikel 3, stk. 2 eller 3.

Eventuelle undergrupper under de i nr. 12 omhandlede grupper, som opfylder kriterierne i dette nummer, betragtes som finansielle konglomerater

15) »blandet finansielt holdingselskab«: en ureguleret modervirksomhed, som sammen med sine dattervirksomheder, hvoraf mindst én er en reguleret enhed med hovedkontor i Fællesskabet, og andre enheder udgør et finansielt konglomerat

16) »kompetente myndigheder«: de nationale myndigheder i medlemsstaterne, der ved lov eller administrative bestemmelser er bemyndiget til at føre tilsyn med kreditinstitutter og/eller forsikringsselskaber og/eller investeringsselskaber, hvad enten det sker individuelt eller på gruppeplan

17) »relevante kompetente myndigheder«:

a) medlemsstaternes kompetente myndigheder, der er ansvarlige for det sektorielle tilsyn på gruppeplan med alle regulerede enheder i et finansielt konglomerat

b) koordinatoren, udpeget i henhold til artikel 10, hvis denne er forskellig fra de myndigheder, der er nævnt i litra a)

c) andre berørte kompetente myndigheder, hvis det skønnes relevant af de myndigheder, der er nævnt i litra a) og b). Dette skøn skal særlig tage hensyn til konglomeratets regulerede enheders markedsandel i andre medlemsstater, navnlig hvis den overstiger 5 %, samt til betydningen i konglomeratet af regulerede enheder etableret i en anden medlemsstat

18) »transaktioner inden for en gruppe«: alle transaktioner, hvorigennem regulerede enheder inden for et finansielt konglomerat direkte eller indirekte er afhængige af andre virksomheder inden for samme gruppe eller af fysiske eller juridiske personer, der er forbundet med virksomhederne inden for den pågældende gruppe ved hjælp af en snæver forbindelse, for så vidt angår opfyldelse af en forpligtelse, kontraktlig eller ikke-kontraktlig, og mod betaling eller gratis

19) »risikokoncentration«: alle engagementer med tabsrisiko indgået af enheder inden for et finansielt konglomerat, hvor engagementerne er store nok til at true solvensen eller den finansielle situation i almindelighed for de regulerede enheder i det finansielle konglomerat. Sådanne engagementer med tabsrisiko kan skyldes medkontrahentrisiko/kreditrisiko, investeringsrisiko, forsikringsrisiko, markedsrisiko, andre risici eller en kombination af eller et samspil mellem disse risici.

▼B

Artikel 3

Tærskler til identifikation af et finansielt konglomerat

1. Med henblik på at bestemme, om en gruppes aktiviteter hovedsagelig finder sted i den finansielle sektor som defineret i artikel 2, nr. 14, litra c), skal balancesummen for gruppens regulerede og uregulerede enheder i den finansielle sektor udgøre mere end 40 % af balancesummen for gruppen som helhed.

2. Med henblik på bestemmelse af, om aktiviteter i forskellige finansielle sektorer er væsentlige som defineret i artikel 2, nr. 14, litra e), skal det for hver finansiel sektor gælde, at gennemsnittet af forholdet mellem balancesummen for denne finansielle sektor og balancesummen for gruppens enheder i den finansielle sektor og forholdet mellem solvenskravene til den samme finansielle sektor og de samlede solvenskrav til gruppens enheder i den finansielle sektor overstiger 10 %.

I dette direktiv er den mindste finansielle sektor i et finansielt konglomerat den sektor, der har det laveste gennemsnit, og den mest betydningsfulde finansielle sektor i et finansielt konglomerat den sektor, der har det højeste gennemsnit. Ved beregningen af gennemsnittet og af den mindste og den mest betydningsfulde finansielle sektor skal banksektoren og investeringsservicesektoren betragtes samlet.

3. Tværsektorielle aktiviteter anses også for at være væsentlige, jf. artikel 2, nr. 14, litra e), hvis balancesummen for den mindste finansielle sektor i gruppen er på mere end 6 mia. EUR. Hvis gruppen ikke når den tærskel, der er nævnt i stk. 2, kan de relevante kompetente myndigheder efter indbyrdes aftale beslutte ikke at betragte gruppen som et finansielt konglomerat eller ikke at anvende bestemmelserne i artikel 7, 8 eller 9, hvis de mener, at inddragelsen af gruppen i dette direktivs anvendelsesområde eller anvendelsen af sådanne bestemmelser ikke er nødvendige eller ville være uhensigtsmæssig eller vildledende med hensyn til formålene med det supplerende tilsyn f.eks. under hensyn til:

a) at den mindste finansielle sektors relative størrelse ikke overstiger 5 % beregnet enten på grundlag af det gennemsnit, der er omhandlet i stk. 2, eller på grundlag af den samlede balancesum eller solvenskravene til den pågældende finansielle sektor, eller

b) at markedsandelen ikke overstiger 5 % i nogen medlemsstat, beregnet på grundlag af den samlede balancesum i bank- eller investeringsservicesektorerne og ud fra bruttopræmier i forsikringssektoren.

Afgørelser truffet i overensstemmelse med dette stykke meddeles de øvrige berørte kompetente myndigheder.

4. Med hensyn til anvendelsen af stk. 1, 2 og 3 kan de relevante kompetente myndigheder efter indbyrdes aftale beslutte:

a) ikke at medtage en enhed ved beregningen af de procentvise andele i de i artikel 6, stk. 5, omhandlede tilfælde

b) at tage hensyn til, at tærsklerne i stk. 1 og 2 for tre på hinanden følgende år er overholdt, for at undgå pludselige skift til andre metoder og undlade at tage hensyn hertil, hvis der er væsentlige ændringer i gruppens struktur.

Såfremt der er identificeret et finansielt konglomerat i henhold til stk. 1, 2 og 3, træffes de i første afsnit nævnte afgørelser på grundlag af et forslag fra det finansielle konglomerats koordinator.

5. Med hensyn til anvendelsen af stk. 1 og 2 kan de relevante kompetente myndigheder i særlige tilfælde og efter indbyrdes aftale i stedet for det kriterium, der er baseret på balancesummen, anvende et af eller begge følgende parametre eller tilføje et eller begge disse parametre, hvis myndighederne er af den opfattelse, at disse parametre er af

▼B

særlig relevans med henblik på supplerende tilsyn i henhold til dette direktiv, nemlig indkomststruktur, ikke-balanceførte aktiviteter.

6. Med henblik på anvendelsen af stk. 1 og 2 skal der, hvis tærsklerne i disse stykker falder til mindre end henholdsvis 40 og 10 % for konglomerater, der allerede er underlagt supplerende tilsyn, i de følgende tre år anvendes lavere tærskler på henholdsvis 35 og 8 % for at undgå pludselige skift til andre metoder.

Tilsvarende skal der med henblik på anvendelsen af stk. 3, hvis den samlede balancesum for den mindste finansielle sektor i gruppen falder til mindre end 6 mia. EUR for konglomerater, der allerede er underlagt supplerende tilsyn, i de følgende tre år anvendes et lavere tal på 5 mia. EUR for at undgå pludselige skift til andre metoder.

I den periode, der er nævnt i dette stykke, kan koordinatoren efter aftale med de øvrige relevante kompetente myndigheder beslutte, at de laveste af de tærskler eller det lavere beløb, der er nævnt i dette stykke, skal ophøre med at gælde.

7. De beregninger vedrørende balancen, der er nævnt i denne artikel, foretages på grundlag af den aggregerede balancesum for gruppens enheder i henhold til deres årsregnskaber. I beregningen skal indgå selskaber, hvori der er kapitalinteresser, med størrelsen af deres balancesum svarende til gruppens aggregerede andel. Såfremt der foreligger konsoliderede regnskaber, skal disse dog anvendes i stedet for aggregerede regnskaber.

Solvenskravene i stk. 2 og 3 beregnes i overensstemmelse med bestemmelserne i de relevante sektorregler.

Artikel 4

Identifikation af et finansielt konglomerat

1. De kompetente myndigheder, der har meddelt de regulerede enheder tilladelse, identificerer på grundlag af artikel 2, 3 og 5 de grupper, der hører under dette direktivs anvendelsesområde.

Med henblik herpå

— skal de kompetente myndigheder, der har meddelt de regulerede enheder i gruppen tilladelse, om nødvendigt have et tæt samarbejde

— skal en kompetent myndighed, hvis den mener, at en reguleret enhed, som den selv har meddelt tilladelse, indgår i en gruppe, der eventuelt kunne være et finansielt konglomerat, som ikke allerede er identificeret i henhold til dette direktiv, meddele sin opfattelse til de øvrige berørte kompetente myndigheder.

2. Den koordinator, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 10, underretter modervirksomheden i spidsen for en gruppe eller, hvis der ingen modervirksomhed er, den regulerede enhed med den største balancesum i den mest betydningsfulde finansielle sektor inden for en gruppe om, at gruppen er identificeret som et finansielt konglomerat, og om udpegningen af koordinatoren. Koordinatoren underretter også de kompetente myndigheder, der har meddelt koncernens regulerede enheder tilladelse, og de kompetente myndigheder i de medlemsstater, hvor det blandede finansielle holdingselskab har sit hovedkontor, samt Kommissionen.

▼B

KAPITEL II

SUPPLERENDE TILSYN

AFDELING 1

ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 5

Anvendelsesområde for det supplerende tilsyn med de i artikel 1 nævnte regulerede enheder

1. Medmindre andet følger af sektorreglernes bestemmelser om tilsyn, fører medlemsstaterne supplerende tilsyn med de i artikel 1 omhandlede regulerede enheder, i det omfang og på den måde det er foreskrevet i dette direktiv.

2. Nedenstående regulerede enheder underlægges supplerende tilsyn på konglomeratplan i overensstemmelse med artikel 6 til 17:

a) alle regulerede enheder, der er i spidsen for et finansielt konglomerat

b) alle regulerede enheder, hvis modervirksomhed er et blandet finansielt holdingselskab med hovedkontor i Fællesskabet

c) alle regulerede enheder, der er knyttet til en anden enhed i den finansielle sektor ved en forbindelse som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF.

Hvis et finansielt konglomerat er en undergruppe i et andet finansielt konglomerat, der opfylder betingelserne i første afsnit, kan medlemsstaterne kun anvende artikel 6 til 17 på de regulerede enheder i sidstnævnte gruppe, og alle henvisninger i direktivet til begreberne gruppe og finansielt konglomerat skal da forstås som henvisninger til den sidstnævnte gruppe.

3. Alle regulerede enheder, som ikke er underlagt supplerende tilsyn i overensstemmelse med stk. 2, og hvis moderselskab er en reguleret enhed eller et blandet finansielt holdingselskab med hovedkontor uden for Fællesskabet, underlægges supplerende tilsyn på konglomeratplan i det omfang og på den måde, der er beskrevet i artikel 18.

4. Hvis personer har kapitalinteresser i eller kapital tilknyttet en eller flere regulerede enheder eller udøver betydelig indflydelse på sådanne enheder uden at have kapitalinteresser eller tilknyttet kapital ud over de i stk. 2 og 3 omhandlede tilfælde, afgør de relevante kompetente myndigheder efter indbyrdes aftale og i overensstemmelse med deres nationale lovgivning, hvorvidt og i hvilket omfang der skal føres supplerende tilsyn med de regulerede enheder på samme måde, som hvis de udgjorde et finansielt konglomerat.

For at føre et sådant supplerende tilsyn skal mindst én af enhederne være en reguleret enhed som nævnt i artikel 1, og betingelserne i artikel 2, nr. 14, litra d) og e), skal være opfyldt. De relevante kompetente myndigheder træffer deres afgørelse i lyset af formålene med det supplerende tilsyn som fastsat i dette direktiv.

Hvis første afsnit skal anvendes på »kooperative grupper«, skal de kompetente myndigheder tage hensyn til disse gruppers offentlige finansielle forpligtelser over for andre finansielle enheder.

5. Det supplerende tilsyn på konglomeratplan indebærer ikke, at de kompetente myndigheder skal føre tilsyn med blandede finansielle holdingselskaber, tredjelandes regulerede enheder i et finansielt konglomerat eller uregulerede enheder i et finansielt konglomerat enkeltvis, jf. dog artikel 13.

▼B

AFDELING 2

FINANSIEL SITUATION

Artikel 6

Kapitalkrav

1. Medmindre andet er fastsat i sektorreglerne, føres der supplerende tilsyn med kapitalkravene i de regulerede enheder i et finansielt konglomerat i overensstemmelse med stk. 2-5 i artikel 9 i afdeling 3 i dette kapitel og bilag I.

2. Medlemsstaterne kræver, at regulerede enheder i et finansielt konglomerat sikrer, at der forefindes en egenkapital på konglomeratplan, der altid mindst svarer til kapitaldækningskravene som beregnet efter bilag I.

Medlemsstaterne kræver også, at regulerede enheder følger en passende strategi for at opfylde kapitalkravene på konglomeratplan.

De i første og andet afsnit omhandlede krav er underlagt tilsynsmæssig overvågning af koordinatoren i overensstemmelse med afdeling 3.

Koordinatoren sikrer, at den i første afsnit omhandlede beregning foretages mindst en gang om året af enten de regulerede enheder eller det blandede finansielle holdingselskab.

Resultaterne af beregningen og de for beregningen relevante data forelægges koordinatoren af den regulerede enhed, som omhandlet i artikel 1, der er i spidsen for det finansielle konglomerat, eller, hvis det finansielle konglomerat ikke har en reguleret enhed i spidsen som omhandlet i artikel 1, af det blandede finansielle holdingselskab eller af den regulerede enhed i det finansielle konglomerat, der er identificeret af koordinatoren efter høring af de øvrige relevante kompetente myndigheder og det finansielle konglomerat.

3. Med henblik på beregning af kapitalkravene som omhandlet i stk. 2, første afsnit, falder følgende enheder inden for anvendelsesområdet for det supplerende tilsyn i den form og i det omfang, det er fastlagt i bilag I:

a) kreditinstitutter, finansieringsinstitutter eller accessoriske bankservicevirksomheder som omhandlet i artikel 1, nr. 5 og 23, i direktiv 2000/12/EF

b) forsikringsselskaber, genforsikringsselskaber eller forsikringsholdingselskaber som omhandlet i artikel 1, litra i), i direktiv 98/78/EF

c) investeringsselskaber eller finansieringsinstitutter som omhandlet i artikel 2, nr. 7, i direktiv 93/6/EØF

d) blandede finansielle holdingselskaber.

4. Ved beregningen af supplerende kapitalkrav til et finansielt konglomerat under anvendelse af metode 1 (»regnskabskonsolidering«) i bilag I beregnes egenkapitalen og solvenskravene for gruppens enheder under anvendelse af de tilsvarende sektorregler på konsolideringens form og omfang som fastsat navnlig i artikel 54 i direktiv 2000/12/EF og bilag 1, 1 B, til direktiv 98/78/EF.

Ved anvendelse af metode 2 og 3 (»fradrag og sammenlægning« hhv. »fradrag af bogført værdi/solvenskrav«) i bilag I tages der ved beregningen højde for den forholdsmæssige andel, der besiddes af moderselskabet eller den virksomhed, der besidder kapitalinteresser i en anden af gruppens enheder. »Forholdsmæssig andel« betyder den del af den tegnede kapital, der direkte eller indirekte besiddes af den pågældende virksomhed.

5. Koordinatoren kan beslutte ikke at medtage en bestemt enhed i beregningen af supplerende kapitalkrav i følgende tilfælde:

▼B

a) hvis enheden er hjemmehørende i et tredjeland, hvis lovgivning er til hinder for overførsel af de nødvendige oplysninger, uden at dette i øvrigt påvirker sektorreglerne vedrørende de kompetente myndigheders pligt til at nægte tilladelse, hvis de i praksis forhindres i at føre tilsyn

b) hvis enheden er ubetydelig i relation til formålene med det supplerende tilsyn med regulerede enheder i et finansielt konglomerat

c) hvis medtagelse af enheden ville være uhensigtsmæssig eller vildledende i relation til formålene med det supplerende tilsyn.

Hvis flere enheder undtages i henhold til første afsnit, litra b), skal de dog medtages, hvis de tilsammen er ikke uvæsentlige.

I det i første afsnit, litra c), omhandlede tilfælde hører koordinatoren de øvrige relevante kompetente myndigheder, før der træffes afgørelse, medmindre det drejer sig om et hastetilfælde.

Hvis koordinatoren undlader at medtage en reguleret enhed i medfør af første afsnit, litra b) og c), kan de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor enheden er hjemmehørende, anmode den enhed, der er i spidsen for det finansielle konglomerat, om oplysninger, der kan lette tilsynet med den regulerede enhed.

Artikel 7

Risikokoncentration

1. Medmindre andet er fastsat i sektorreglerne, føres der supplerende tilsyn med risikokoncentrationen i de regulerede enheder i et finansielt konglomerat i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i artikel 9, stk. 2-4, i afdeling 3 i dette kapitel og i bilag II.

2. Medlemsstaterne kræver, at regulerede enheder eller blandede finansielle holdingselskaber regelmæssigt, og mindst en gang årligt, rapporterer til koordinatoren om alle væsentlige risikokoncentrationer i konglomeratet i overensstemmelse med reglerne i denne artikel og i bilag II. De nødvendige oplysninger forelægges koordinatoren af den regulerede enhed, som omhandlet i artikel 1, der er i spidsen for det finansielle konglomerat, eller, hvis det finansielle konglomerat ikke har en reguleret enhed som omhandlet i artikel 1 i spidsen, af det blandede finansielle holdingselskab eller af den regulerede enhed i det finansielle konglomerat, der er identificeret af koordinatoren efter høring af de øvrige relevante kompetente myndigheder og det finansielle konglomerat.

Disse risikokoncentrationer er underlagt tilsynsmæssig overvågning foretaget af koordinatoren i overensstemmelse med afdeling 3.

3. Indtil der sker en yderligere harmonisering af fællesskabslovgivningen, kan medlemsstaterne opstille kvantitative grænser eller tillade deres kompetente myndigheder at opstille kvantitative grænser eller træffe andre tilsynsmæssige foranstaltninger, der er egnet til at nå formålene med det supplerende tilsyn, for så vidt angår alle former for risikokoncentration i konglomeratet.

4. Hvis et finansielt konglomerat ledes af et blandet finansielt holdingselskab, gælder sektorreglerne vedrørende risikokoncentration i den mest betydningsfulde finansielle sektor i det finansielle konglomerat, hvis en sådan forefindes, for denne sektor som helhed, herunder det blandede finansielle holdingselskab.

Artikel 8

Transaktioner inden for en gruppe

1. Medmindre andet følger af sektorreglerne, føres der supplerende tilsyn med regulerede enheders, i et finansielt konglomerat, transaktioner

▼B

inden for gruppen i overensstemmelse med de regler, der er fastsat i artikel 9, stk. 2-4, i afdeling 3 i dette kapitel og i bilag II.

2. Medlemsstaterne kræver, at regulerede enheder eller blandede finansielle holdingselskaber regelmæssigt og mindst en gang årligt rapporterer til koordinatoren om alle væsentlige transaktioner inden for gruppen af regulerede enheder i et finansielt konglomerat i overensstemmelse med reglerne i denne artikel og i bilag II. Hvis de tærskler, der omhandles i bilag II, første afsnit, sidste punktum, ikke er fastlagt, anses en transaktion inden for en gruppe for at være væsentlig, hvis den beløbsmæssigt overstiger 5 % af det samlede kapitalkrav på konglomeratet.

De nødvendige oplysninger forelægges koordinatoren af den regulerede enhed, der som omhandlet i artikel 1 er i spidsen for det finansielle konglomerat, eller, hvis det finansielle konglomerat ikke har en reguleret enhed i spidsen som omhandlet i artikel 1, af det blandede finansielle holdingselskab eller af den regulerede enhed i det finansielle konglomerat, der er identificeret af koordinatoren efter høring af de øvrige relevante kompetente myndigheder og det finansielle konglomerat.

Disse transaktioner inden for en gruppe er underlagt overvågning af koordinatoren.

3. Indtil der sker en yderligere harmonisering af fællesskabslovgivningen, kan medlemsstaterne opstille kvantitative grænser og kvalitative krav med hensyn til et finansielt konglomerats regulerede enheders transaktioner inden for en gruppe eller tillade deres kompetente myndigheder at opstille kvantitative grænser og kvantitative krav eller træffe andre tilsynsforanstaltninger, der tjener til at nå formålene med det supplerende tilsyn.

4. Hvis et finansielt konglomerat har et blandet finansielt holdingselskab i spidsen, gælder sektorreglerne vedrørende transaktioner inden for en gruppe i den mest betydningsfulde finansielle sektor i det finansielle konglomerat for denne sektor som helhed, herunder det blandede finansielle holdingselskab.

Artikel 9

Interne kontrolmekanismer og risikostyringsprocedurer

1. Medlemsstaterne kræver, at regulerede enheder i et konglomerat har tilstrækkelige risikostyringsprocedurer og interne kontrolmekanismer, herunder forsvarlige administrative regnskabsprocedurer.

2. Risikostyringsprocedurerne skal omfatte:

a) forsvarlig styring og ledelse med godkendelse og periodisk gennemgang af strategier og politikker foretaget af de relevante styrende organer i konglomeratet med hensyn til alle de risici, de påtager sig

b) passende strategier til opfyldelse af kapitalkravene for at tage højde for konsekvenserne af deres forretningsstrategi for risikoprofil og kapitalkrav som fastlagt i overensstemmelse med artikel 6 og bilag I

c) passende procedurer med henblik på at sikre, at deres risikoovervågningssystemer er velintegrerede i deres organisation, og at der er truffet alle foranstaltninger til at sikre, at de systemer, der er gennemført i alle de selskaber, der er underlagt supplerende tilsyn, er konsekvente, således at risiciene kan måles, overvåges og kontrolleres på konglomeratplan.

3. De interne kontrolmekanismer skal omfatte:

a) passende mekanismer med hensyn til kapitalkrav for at identificere og måle alle væsentlige risici og på passende måde relatere egne midler til risici

▼B

b) forsvarlige rapporterings- og regnskabsprocedurer for at identificere, måle, overvåge og kontrollere transaktionerne inden for gruppen og risikokoncentrationen.

4. Medlemsstaterne sikrer, at der i alle virksomheder, som er underlagt supplerende tilsyn i henhold til artikel 5, findes tilstrækkelige interne kontrolmekanismer, der kan frembringe alle data og oplysninger, som er relevante for det supplerende tilsyn.

5. Koordinatoren fører tilsyn med procedurerne og mekanismerne i stk. 1 til 4.

AFDELING 3

FORANSTALTNINGER TIL RÅDIGHED FOR DET SUPPLERENDE TILSYN

Artikel 10

Den kompetente myndighed med ansvar for det supplerende tilsyn (koordinatoren)

1. Med henblik på at sikre et korrekt supplerende tilsyn med de regulerede enheder i et finansielt konglomerat udpeges der én koordinator, der har ansvar for koordinering og udøvelse af det supplerende tilsyn, blandt de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater, herunder myndighederne i den medlemsstat, hvor det blandede finansielle holdingselskab har sit hovedkontor.

2. Udpegningen skal ske på grundlag af følgende kriterier:

a) Hvis et finansielt konglomerat har en reguleret enhed i spidsen, varetages hvervet som koordinator af den kompetente myndighed, der har meddelt den regulerede enhed tilladelse i henhold til de relevante sektorregler.

b) Hvis et finansielt konglomerat ikke har en reguleret enhed i spidsen, varetages hvervet som koordinator af den kompetente myndighed, der udpeges efter følgende principper:

   i) Hvis moderselskabet for en reguleret enhed er et blandet finansielt holdingselskab, varetages hvervet som koordinator af den kompetente myndighed, der har meddelt tilladelse til denne regulerede enhed i henhold til de relevante sektorregler.

   ii) Hvis to eller flere regulerede enheder med hovedkontor i Fællesskabet har samme blandede finansielle holdingselskab som modervirksomhed, og en af disse enheder er meddelt tilladelse i den medlemsstat, hvor det blandede finansielle holdingselskab har sit hovedkontor, varetages hvervet som koordinator af den kompetente myndighed for den regulerede enhed, som er meddelt tilladelse i denne medlemsstat.

   Hvis to eller flere regulerede enheder, som er aktive i forskellige finansielle sektorer, er meddelt tilladelse i den medlemsstat, hvor det blandede finansielle holdingselskab har et hovedkontor, varetages hvervet som koordinator af den kompetente myndighed for den regulerede enhed, der er aktiv i den mest betydningsfulde finansielle sektor.

   Hvis det finansielle konglomerat har to eller flere blandede finansielle holdingselskaber i spidsen, der har hovedkontor i forskellige medlemsstater, og der findes en reguleret enhed i hver af disse stater, varetages hvervet som koordinator af den kompetente myndighed for den regulerede enhed med den største balancesum, hvis disse enheder tilhører samme finansielle sektor, eller af den kompetente myndighed for den regulerede enhed inden for den mest betydningsfulde finansielle sektor.

▼B

iii) Hvis to eller flere regulerede enheder med hovedkontor i Fællesskabet har samme blandede finansielle holdingselskab som modervirksomhed, og ingen af disse enheder er meddelt tilladelse i den medlemsstat, hvor det blandede finansielle holdingselskab har hovedkontor, varetages hvervet som koordinator af den kompetente myndighed, der har meddelt tilladelse til den regulerede enhed, som har den største balancesum i den mest betydningsfulde finansielle sektor.

iv) Hvis det finansielle konglomerat er en gruppe uden en modervirksomhed i spidsen og i ethvert andet tilfælde, varetages hvervet som koordinator af den kompetente myndighed, der har meddelt tilladelse til den regulerede enhed, som har den største balancesum i den mest betydningsfulde finansielle sektor.

3. I særlige tilfælde kan de relevante kompetente myndigheder efter indbyrdes aftale tillade undtagelser fra de i stk. 2 omhandlede kriterier, hvis det vil være uhensigtsmæssigt at anvende disse kriterier under hensyn til konglomeratets opbygning og den relative betydning af dets aktiviteter i forskellige lande, og udpege en anden kompetent myndighed til koordinator. I sådanne tilfælde skal de kompetente myndigheder, inden de træffer afgørelse, give konglomeratet adgang til at fremsætte bemærkninger til afgørelsen.

Artikel 11

Koordinatorens opgaver

1. Koordinatorens opgaver i forbindelse med det supplerende tilsyn omfatter:

a) koordinering af indsamling og formidling af relevante eller væsentlige oplysninger under normale forhold og i krisesituationer, herunder formidling af oplysninger, der er af betydning for en kompetent myndigheds tilsyn i henhold til sektorreglerne

b) overvågning og vurdering af et finansielt konglomerats finansielle situation

c) vurdering af overholdelsen af reglerne om kapitalkrav, risikokoncentration og transaktioner inden for en gruppe som omhandlet i artikel 6, 7 og 8

d) vurdering af det finansielle konglomerats opbygning, organisation og interne kontrolsystemer som omhandlet i artikel 9

e) planlægning og koordinering af tilsynsaktiviteter under normale forhold og i krisesituationer i samarbejde med de relevante kompetente myndigheder

f) andre opgaver, foranstaltninger og afgørelser, der er pålagt koordinatoren i henhold til dette direktiv, eller som følger af anvendelsen af dette direktiv.

For at lette det supplerende tilsyn og basere det på et bredt retsgrundlag iværksætter koordinatoren og de andre relevante kompetente myndigheder samt om nødvendigt andre kompetente myndigheder koordineringsordninger. En koordineringsordning kan pålægge koordinatoren yderligere opgaver og kan præcisere procedurerne for den beslutningsproces, der gælder for de relevante kompetente myndigheder, som er omhandlet i artikel 3 og 4, artikel 5, stk. 4, artikel 6, artikel 12, stk. 2, artikel 16 og 18, og for samarbejdet med andre kompetente myndigheder.

2. Koordinatoren bør, når han har brug for oplysninger, der allerede er givet til en anden kompetent myndighed i overensstemmelse med sektorreglerne, snarest muligt henvende sig til denne myndighed for at undgå dobbeltarbejde med at indberette til de forskellige myndigheder, der deltager i tilsynet.

▼B

3. Uden at det berører muligheden for at delegere særlige tilsynsbeføjelser og -opgaver i henhold til fællesskabslovgivningen, påvirker det forhold, at der er en koordinator med specifikke opgaver i forbindelse med det supplerende tilsyn med regulerede enheder i et finansielt konglomerat, ikke de kompetente myndigheders opgaver og ansvar efter sektorreglerne.

Artikel 12

Samarbejde og udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder

1. De kompetente myndigheder, der har ansvaret for tilsynet med de regulerede enheder i et finansielt konglomerat, og den kompetente myndighed, der er udpeget til koordinator for dette finansielle konglomerat, arbejder tæt sammen. Uden at det berører disse myndigheders respektive ansvar som defineret i sektorreglerne, giver disse myndigheder, uanset om de måtte være etableret i samme medlemsstat, hinanden alle oplysninger, der er væsentlige eller relevante for udførelsen af de andre myndigheders tilsynsopgaver i henhold til sektorreglerne og dette direktiv. I denne forbindelse meddeler de kompetente myndigheder og koordinatoren efter anmodning alle relevante oplysninger og giver på eget initiativ alle væsentlige oplysninger.

Dette samarbejde omfatter mindst indsamling og udveksling af oplysninger vedrørende følgende punkter:

a) identifikation af gruppeopbygningen af alle større enheder inden for det finansielle konglomerat og af de kompetente myndigheder for de regulerede enheder i gruppen

b) det finansielle konglomerats strategi

c) det finansielle konglomerats finansielle situation, navnlig vedrørende kapitalkrav, transaktioner inden for gruppen, risikokoncentration og rentabilitet

d) det finansielle konglomerats betydende aktionærer og ledelse

e) organisation, risikostyring og interne kontrolsystemer i konglomeratet

f) procedurer til indsamling af oplysninger fra enhederne i et finansielt konglomerat og verifikation heraf

g) negative udviklinger i regulerede enheder eller i andre af det finansielle konglomerats enheder, som kan have en alvorlig indvirkning på de regulerede enheder

h) vigtigste sanktioner og ekstraordinære foranstaltninger, der træffes af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med sektorreglerne eller dette direktiv.

De kompetente myndigheder kan i overensstemmelse med sektorreglernes bestemmelser også udveksle oplysninger med følgende myndigheder, hvis det er nødvendigt for udøvelsen af deres respektive opgaver vedrørende regulerede enheder i et finansielt konglomerat: centralbanker, Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.

2. Uanset de berørte kompetente myndigheders respektive ansvar i henhold til sektorreglerne skal de, inden de træffer afgørelse, høre hinanden om følgende punkter, hvis disse afgørelser er af betydning for andre kompetente myndigheders tilsyn:

a) ændringer i aktionær-, organisations- eller ledelsesstrukturen i regulerede enheder i et finansielt konglomerat, der kræver de kompetente myndigheders godkendelse eller tilladelse

b) vigtigste sanktioner eller ekstraordinære foranstaltninger, der træffes af de kompetente myndigheder.

▼B

En kompetent myndighed kan beslutte ikke at foretage høring i hastetilfælde, eller hvor en sådan høring kan skade afgørelsernes effektivitet. I så fald orienterer den kompetente myndighed straks de øvrige kompetente myndigheder.

3. Koordinatoren kan opfordre de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor en modervirksomhed har sit hovedkontor, og som ikke selv foretager det supplerende tilsyn i henhold til artikel 10, til at anmode modervirksomheden om oplysninger, som er relevante for udførelsen af koordineringsopgaverne som fastsat i artikel 11, og til at fremsende disse til koordinatoren.

Hvis de i artikel 14, stk. 2, omhandlede oplysninger allerede er givet til en kompetent myndighed i overensstemmelse med sektorreglerne, kan de kompetente myndigheder med ansvar for det supplerende tilsyn henvende sig til førstnævnte myndighed for at få oplysningerne.

4. Medlemsstaterne giver tilladelse til udveksling af oplysningerne mellem deres kompetente myndigheder indbyrdes og mellem deres kompetente myndigheder og andre myndigheder som omtalt i stk. 1, 2 og 3. Indsamling eller besiddelse af oplysninger vedrørende en enhed i et finansielt konglomerat, som ikke er en reguleret enhed, indebærer ikke, at de kompetente myndigheder skal føre individuelt tilsyn med disse enheder.

Oplysninger modtaget i forbindelse med det supplerende tilsyn og navnlig enhver udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder indbyrdes og mellem kompetente myndigheder og andre myndigheder, som er omhandlet i dette direktiv, er underlagt sektorreglernes bestemmelser om tjenstlig tavshedspligt og videregivelse af fortrolige oplysninger.

Artikel 13

Ledelsesorgan for blandede finansielle holdingselskaber

Medlemsstaterne kræver, at de personer, der faktisk leder det blandede finansielle holdingselskabs forretninger, har et tilstrækkeligt godt omdømme og fyldestgørende erfaring til at udføre denne opgave.

Artikel 14

Adgang til oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at der ikke inden for deres jurisdiktion findes retlige hindringer for, at fysiske og juridiske personer, der er underlagt supplerende tilsyn — regulerede såvel som uregulerede enheder — indbyrdes udveksler oplysninger, som måtte være relevante for det supplerende tilsyn.

2. Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder med ansvar for det supplerende tilsyn ved direkte eller indirekte henvendelse til enhederne i et finansielt konglomerat — regulerede såvel som uregulerede enheder — får adgang til alle oplysninger, som måtte være relevante for det supplerende tilsyn.

Artikel 15

Verifikation

Hvis de kompetente myndigheder ved anvendelsen af dette direktiv i særlige tilfælde ønsker at verificere oplysningerne om en reguleret eller ureguleret enhed, som er en del af et finansielt konglomerat og hjemmehørende i en anden medlemsstat, anmoder disse de kompetente myndigheder i den pågældende medlemsstat om at få verifikationen foretaget.

Myndigheder, der modtager en sådan anmodning, efterkommer anmodningen inden for rammerne af deres beføjelser enten ved selv at foretage

▼B

verifikationen, ved at lade en revisor eller en ekspert foretage den eller ved at give den anmodende myndighed tilladelse til selv at foretage den.

Den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, kan, hvis den ønsker det, deltage i verifikationen, hvis den ikke selv foretager denne.

Artikel 16

Retshåndhævende foranstaltninger

Hvis de regulerede enheder i et finansielt konglomerat ikke opfylder kravene i artikel 6 til 9, eller hvis kravene er opfyldt, men solvensen ikke desto mindre kan være i fare, eller hvis transaktionerne inden for gruppen eller risikokoncentrationerne udgør en trussel mod de regulerede enheders finansielle situation, stilles der krav om gennemførelse af de nødvendige foranstaltninger med henblik på snarest muligt at afhjælpe situationen

— af koordinatoren for så vidt angår blandede finansielle holdingselskaber

— af de kompetente myndigheder for så vidt angår regulerede enheder; med det formål skal koordinatoren orientere disse kompetente myndigheder om sine resultater.

Medlemsstaterne kan beslutte, hvilke foranstaltninger deres kompetente myndigheder skal træffe med hensyn til blandede finansielle holdingselskaber, jf. dog artikel 17, stk. 2.

De berørte kompetente myndigheder, herunder koordinatoren, koordinerer, hvor det er hensigtsmæssigt, deres tilsynsvirksomhed.

Artikel 17

Yderligere beføjelser til de kompetente myndigheder

1. Indtil der er foretaget yderligere harmonisering af sektorreglerne, fastsætter medlemsstaterne, at deres kompetente myndigheder har beføjelse til at træffe alle tilsynsforanstaltninger, der anses for nødvendige med henblik på at undgå eller imødegå, at regulerede enheder i et finansielt konglomerat omgår sektorreglerne.

2. Uden at det berører deres straffelovgivning, sikrer medlemsstaterne, at blandede finansielle holdingselskaber eller deres faktiske ledelse, der overtræder love eller administrative bestemmelser, som er iværksat til gennemførelse af dette direktiv, kan pålægges sanktioner eller foranstaltninger med henblik på at bringe konstaterede overtrædelser eller årsagerne til sådanne overtrædelser til ophør. I visse tilfælde kan sådanne foranstaltninger kræve domstolenes indgriben. De kompetente myndigheder sikrer gennem et tæt samarbejde, at de ovenfor nævnte sanktioner og foranstaltninger frembringer de ønskede resultater.

AFDELING 4

TREDJELANDE

Artikel 18

Modervirksomheder uden for Fællesskabet

1. Uden at det berører sektorreglerne, verificerer de kompetente myndigheder i det i artikel 5, stk. 3, omhandlede tilfælde, om de regulerede enheder, hvis modervirksomhed har hovedkontor uden for Fællesskabet, er underlagt tilsyn af et tredjelands kompetente myndighed svarende til bestemmelserne i dette direktiv om det supplerende tilsyn med regulerede enheder som omhandlet i artikel 5, stk. 2. Verifikationen foretages af den kompetente myndighed, dvs. koordina-

▼B

toren, hvis kriterierne i artikel 10, stk. 2, fandt anvendelse, efter anmodning fra modervirksomheden eller en af de regulerede enheder, der har fået meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller på eget initiativ. Denne kompetente myndighed hører de øvrige relevante kompetente myndigheder og tager hensyn til alle gældende retningslinjer udarbejdet af Udvalget for Finansielle Konglomerater i overensstemmelse med artikel 21, stk. 5. Med henblik herpå hører den kompetente myndighed udvalget, inden der træffes en afgørelse.

2. I mangel af et tilsvarende tilsyn som omhandlet i stk. 1 anvender medlemsstaterne analogt de i artikel 5, stk. 2, omhandlede bestemmelser vedrørende supplerende tilsyn med regulerede enheder. Som alternativ kan de kompetente myndigheder anvende en af metoderne i stk. 3.

3. Medlemsstaterne tillader deres kompetente myndigheder at anvende andre metoder, der sikrer et passende supplerende tilsyn med de regulerede enheder i et finansielt konglomerat. Disse metoder skal accepteres af koordinatoren efter høring af de øvrige relevante kompetente myndigheder. De kompetente myndigheder kan kræve, at der oprettes et blandet finansielt holdingselskab, som har hovedkontor i Fællesskabet, og anvende dette direktivs bestemmelser på de regulerede enheder i det finansielle konglomerat, som har dette holdingselskab i spidsen. Metoderne skal opfylde det supplerende tilsyns mål som defineret i dette direktiv og skal indberettes til de øvrige berørte kompetente myndigheder og Kommissionen.

Artikel 19

Samarbejde med tredjelandes kompetente myndigheder

1. Artikel 25, stk. 1 og 2, i direktiv 2000/12/EF og artikel 10a i direktiv 98/78/EF anvendes mutatis mutandis ved forhandling af aftaler med et eller flere tredjelande vedrørende metoderne til gennemførelse af supplerende tilsyn med regulerede enheder i et finansielt konglomerat.

▼M1

2. Med forbehold af artikel 300, stk. 1 og 2, i traktaten undersøger Kommissionen bistået af Det Europæiske Bankudvalg, Det Europæiske Udvalg for Forsikring og Arbejdsmarkedsorienterede Pensioner og Udvalget for Finansielle Konglomerater resultatet af de i stk. 1 omhandlede forhandlinger og den deraf opståede situation.

▼B

KAPITEL III

KOMMISSIONENS BEFØJELSER OG UDVALGSPROCEDURE

Artikel 20

Kommissionens beføjelser

1. Kommissionen vedtager ►M2 ——————— ◄, de tekniske tilpasninger til dette direktiv på følgende områder:

a) en mere præcis formulering af de i artikel 2 omhandlede definitioner for at tage højde for udviklinger på finansmarkederne ved anvendelsen af dette direktiv

b) en mere præcis formulering af de i artikel 2 definitioner for at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv i Fællesskabet

c) tilpasning af terminologien og udformningen af definitionerne i direktivet i overensstemmelse med senere fællesskabsretsakter om regulerede enheder og dermed beslægtede anliggender

▼B

d) en mere præcis formulering af de i bilag I opstillede beregningsmetoder med henblik på at tage højde for udviklinger på finansmarkederne og tilsynsmetoderne

e) koordinering af de bestemmelser, der vedtages i henhold til artikel 7 og 8 og bilag II med henblik på at fremme en ensartet anvendelse i Fællesskabet.

▼M2

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv, herunder ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 21, stk. 2.

▼B

2. Kommissionen underretter offentligheden om ethvert forslag forelagt i henhold til denne artikel og hører de interesserede parter, inden den forelægger udkastet til foranstaltninger for det i artikel 21 omhandlede udvalg for finansielle konglomerater.

Artikel 21

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg for finansielle konglomerater, i det følgende benævnt »udvalget«.

▼M2

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1-4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

3. Senest den 31. december 2010, og derefter mindst hvert tredje år, tager Kommissionen bestemmelserne om dens gennemførelsesbeføjelser op til vurdering og forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om, hvordan disse beføjelser fungerer. I denne rapport undersøges navnlig, om der er behov for, at Kommissionen foreslår ændringer til dette direktiv for at sikre et passende omfang af de gennemførelsesbeføjelser, den tillægges. Konklusionen om, hvorvidt der er behov for ændringer eller ej, ledsages af en detaljeret begrundelse. Om nødvendigt ledsages rapporten af et lovgivningsmæssigt forslag til ændring af bestemmelserne om Kommissionens gennemførelsesbeføjelser.

▼B

4. Udvalget kan fastsætte generelle retningslinjer med hensyn til, om tredjelandes kompetente myndigheders ordninger for supplerende tilsyn kan forventes at nå målene for det supplerende tilsyn som fastlagt i dette direktiv i relation til regulerede enheder i et finansielt konglomerat, som har en virksomhed i spidsen med hovedkontor uden for Fællesskabet. Udvalget reviderer løbende sådanne retningslinjer og tager hensyn til alle ændringer i det supplerende tilsyn, der foretages af sådanne kompetente myndigheder.

5. Medlemsstaterne holder udvalget underrettet om, hvilke principper de anvender i forbindelse med tilsynet med transaktioner inden for en gruppe og risikokoncentration.

KAPITEL IV

ÆNDRINGER AF EKSISTERENDE DIREKTIVER

Artikel 22

Ændringer i direktiv 73/239/EØF

I direktiv 73/239/EØF foretages følgende ændringer:

1) Følgende nye artikel indsættes:

▼B

»Artikel 12a

1. De kompetente myndigheder i den anden berørte medlemsstat høres forud for meddelelse af tilladelse til et forsikringsselskab, der er

a) datterselskab af et forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller

b) datterselskab af moderselskabet for et forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller

c) kontrolleret af den samme fysiske eller juridiske person, som kontrollerer et forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat.

2. Den kompetente myndighed i en berørt medlemsstat, som er ansvarlig for tilsynet med kreditinstitutter eller investeringsselskaber, høres forud for meddelelse af tilladelse til et forsikringsselskab, der er

a) datterselskab af et kreditinstitut eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller

b) datterselskab af moderselskabet for et kreditinstitut eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller

c) kontrolleret af den samme fysiske eller juridiske person, som kontrollerer et kreditinstitut eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede relevante kompetente myndigheder hører navnlig hinanden ved vurdering af aktionærernes egnethed samt af omdømme og erfaring hos de personer, som deltager i ledelsen i en anden enhed i samme gruppe. De meddeler hinanden alle oplysninger vedrørende aktionærernes egnethed og det ledende personales omdømme og erfaring, som har relevans for de andre berørte kompetente myndigheder, såvel med henblik på meddelelse af tilladelse som på den løbende vurdering af overholdelsen af betingelserne for udøvelsen af virksomhed.«

2) I artikel 16, stk. 2, indsættes følgende nye afsnit:

»Fra den faktiske solvensmargen fratrækkes også følgende komponenter:

a) kapitalinteresser, som forsikringsselskaber har i:

— forsikringsselskaber som omhandlet i artikel 6 i dette direktiv, artikel 6 i Rådets første direktiv 79/267/EØF af 5. marts 1979 om samordning af de administrativt og ved lov fastsatte bestemmelser om adgang til og udøvelse af direkte livsforsikringsvirksomhed (*) eller artikel 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF (**)

— genforsikringsselskaber som omhandlet i artikel 1, litra c), i direktiv 98/78/EF

— forsikringsholdingselskaber som omhandlet i artikel 1, litra i), i direktiv 98/78/EF

— kreditinstitutter og finansieringsinstitutter som omhandlet i artikel 1, nr. 1 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF (***)

— investeringsselskaber og finansieringsinstitutter som omhandlet i artikel 1, nr. 2, i direktiv 93/22/EØF (****) og artikel 2, nr. 4 og 7, i direktiv 93/6/EØF (*****)

b) hver af følgende komponenter, som forsikringsselskabet besidder i enheder som defineret i litra a), hvori det har en kapitalinteresse:

— instrumenter som nævnt i stk. 3

▼B

— instrumenter som nævnt i artikel 18, stk. 3, i direktiv 70/267/EØF

— efterstillede fordringer og instrumenter som nævnt i artikel 35 og artikel 36, stk. 3, i direktiv 2000/12/EF.

Besiddes der midlertidigt aktier i et andet kreditinstitut, investeringsselskaber, finansieringsinstitut, forsikrings- eller genforsikringsselskab eller forsikringsholdingselskab som led i en finansiel bistandstransaktion med henblik på at rekonstruere og redde denne enhed, kan den kompetente myndighed fravige bestemmelserne om fradrag i fjerde afsnit, litra a) og b).

Som et alternativ til fratrækning af de komponenter i fjerde afsnit, litra a) og b), som forsikringsselskaberne besidder i kreditinstitutter, investeringsselskaber og finansieringsinstitutter, kan medlemsstaterne tillade deres forsikringsselskaber mutatis mutandis at anvende metode 1, 2 eller 3 i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat (******). Metode 1 (»regnskabskonsolidering«) anvendes kun, hvis den kompetente myndighed er overbevist om niveauet for integreret ledelse og intern kontrol for så vidt angår de enheder, der vil være omfattet af konsolideringen. Den valgte metode skal anvendes konsekvent over tid.

Med hensyn til beregning af solvensmargenen som omhandlet i dette direktiv kan medlemsstaterne dog fastsætte, at forsikringsselskaber, der er underlagt supplerende tilsyn i overensstemmelse med direktiv 98/78/EF eller supplerende tilsyn i overensstemmelse med direktiv 2002/87/EF, kan undlade at fradrage de komponenter i fjerde afsnit, litra a) og b), som de besidder i kreditinstitutter, investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller forsikringsholdingselskaber, der er omfattet af det supplerende tilsyn.

Ved kapitalinteresser med henblik på det i dette stykke omhandlede fradrag af kapitalinteresser forstås kapitalinteresser som omhandlet i artikel 1, litra f), i direktiv 98/78/EF.

_____

(*) EFT L 63 af 13.3.1979, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/12/EF (EFT L 77 af 20.3.2002, s. 11).
(**) EFT L 330 af 5.12.1998, s. 1.
(***) EFT L 126 af 26.5.2000, s. 1. Ændret ved direktiv 2000/28/EF (EFT L 275 af 27.10.2000, s. 37).
(****) EFT L 141 af 11.6.1993, s. 27. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF (EFT L 290 af 17.11.2000, s. 27).
(*****) EFT L 141 af 11.6.1993, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/33/EF (EFT L 204 af 21.7.1998, s. 29).
(******) EUT L 35 af 11.2.2003.«

Artikel 23

Ændringer i direktiv 79/267/EØF

I direktiv 79/267/EF foretages følgende ændringer:

1) Følgende nye artikel indsættes:

»Artikel 12a

1. De kompetente myndigheder i den anden berørte medlemsstat høres forud for meddelelse af tilladelse til et livsforsikringsselskab, der er

a) datterselskab af et forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller

▼B

b) datterselskab af moderselskabet for et forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller

c) kontrolleret af den samme fysiske eller juridiske person, som kontrollerer et forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat.

2. Den kompetente myndighed i en berørt medlemsstat, som har ansvar for supplerende tilsyn med kreditinstitutter eller investeringsselskaber, høres forud for meddelelse af tilladelse til et livsforsikringsselskab, der er

a) datterselskab af et kreditinstitut eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller

b) datterselskab af moderselskabet for et kreditinstitut eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller

c) kontrolleret af den samme fysiske eller juridiske person, som kontrollerer et kreditinstitut eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede relevante kompetente myndigheder hører navnlig hinanden ved vurdering af aktionærernes egnethed samt af omdømme og erfaring hos de personer, som deltager i ledelsen i en anden enhed i samme gruppe. De meddeler hinanden alle oplysninger vedrørende aktionærernes egnethed og det ledende personales omdømme og erfaring, som har relevans for de andre berørte kompetente myndigheder, såvel med henblik på meddelelse af tilladelse som på den løbende vurdering af overholdelsen af betingelserne for udøvelsen af virksomhed.«

2) I artikel 18, stk. 2, indsættes følgende nye afsnit:

»Fra den faktiske solvensmargen fratrækkes også følgende komponenter:

a) kapitalinteresser, som forsikringsselskaber har i:

— forsikringsselskaber som omhandlet i artikel 6 i dette direktiv, artikel 6 i direktiv 73/239/EØF (*) eller artikel 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF (**)

— genforsikringsselskaber som omhandlet i artikel 1, litra c), i direktiv 98/78/EF

— forsikringsholdingselskaber som omhandlet i artikel 1, litra i), i direktiv 98/78/EF

— kreditinstitutter og finansieringsinstitutter som omhandlet i artikel 1, nr. 1 og 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF (***)

— investeringsselskaber og finansieringsinstitutter som omhandlet i artikel 1, nr. 2, i direktiv 93/22/EØF (****) og artikel 2, nr. 4 og 7, i direktiv 93/6/EØF (*****)

b) hver af følgende komponenter, som forsikringsselskabet besidder i enheder som defineret i litra a), hvori det har en kapitalinteresse:

— instrumenter som nævnt i stk. 3

— instrumenter som nævnt i artikel 16, stk. 3, i direktiv 73/239/EØF

— efterstillede fordringer og instrumenter som nævnt i artikel 35 og artikel 36, stk. 3, i direktiv 2000/12/EF.

Besiddes der midlertidigt aktier i et andet kreditinstitut, investeringsselskab, finansieringsinstitut, forsikrings- eller genforsikringsselskab eller forsikringsholdingselskab som led i en finansiel bistandstransaktion med henblik på at rekonstruere og redde denne enhed, kan den kompetente myndighed fravige bestemmelserne om fradrag i tredje afsnit, litra a) og b).

▼B

Som et alternativ til fratrækning af de komponenter i tredje afsnit, litra a) og b), som et forsikringsselskab besidder i kreditinstitutter, investeringsselskaber og finansieringsinstitutter, kan medlemsstaterne tillade deres forsikringsselskaber mutatis mutandis at anvende metode 1, 2 eller 3 i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat (******). Metode 1 (»regnskabskonsolidering«) anvendes kun, hvis den kompetente myndighed er overbevist om niveauet for integreret ledelse og intern kontrol for så vidt angår de enheder, der vil være omfattet af konsolideringen. Den valgte metode skal anvendes konsekvent over tid.

Med hensyn til beregning af solvensmargenen som omhandlet i dette direktiv kan medlemsstaterne dog fastsætte, at forsikringsselskaber, der er underlagt supplerende tilsyn i overensstemmelse med direktiv 98/78/EF eller supplerende tilsyn i overensstemmelse med direktiv 2002/87/EF, kan undlade at fradrage de komponenter i tredje afsnit, litra a) og b), som de besidder i kreditinstitutter, investeringsselskaber, finansieringsinstitutter, forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller forsikringsholdingselskaber, der er omfattet af det supplerende tilsyn.

Ved kapitalinteresser med henblik på det i dette stykke omhandlede fradrag af kapitalinteresser forstås kapitalinteresser som omhandlet i artikel 1, litra f), i direktiv 98/78/EF.

_____

(*) EFT L 228 af 16.8.1973, s. 3. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/12/EF (EFT L 77 af 20.3.2002, s. 17).
(**) EFT L 330 af 5.12.1998, s. 1.
(***) EFT L 126 af 5.2000, s 1. Senest ændret ved direktiv 2000/28/EF (EFT 75 af 10.2000, s 37).
(****) EFT 141 af 11.6.1993, s. 27. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/64/EF (EFT L 290 af 17.11.2000, s. 27).
(*****) EFT L 141 af 11.6.1993, s. 1. Senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/33/EF (EFT L 204 af 21.7.1998, s. 29).
(******) EUT L 35 af 11.2.2003.«

Artikel 24

Ændringer i direktiv 92/49/EØF

I direktiv 92/49/EØF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 15 indsættes følgende nye stykke:

»1a. Hvis den person, der erhverver sig kapitalandele som omhandlet i stk. 1, er et forsikringsselskab, et kreditinstitut eller et investeringsselskab, som er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller moderselskab for en sådan enhed eller en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer en sådan enhed, og hvis resultatet af denne erhvervelse er, at den virksomhed, hvori der erhverves en kapitalandel,bliver et datterselskab eller bliver underlagt erhververens kontrol, skal vurderingen af erhvervelsen gøres til genstand for forudgående konsultation som omhandlet i artikel 12a i direktiv 73/239/EØF.«

2) Artikel 16, stk. 5c, affattes således:

»5c. Denne artikel er ikke til hinder for, at en kompetent myndighed giver

— centralbankerne og andre organer med tilsvarende opgaver i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder

— i givet fald andre offentlige myndigheder med ansvar for at føre tilsyn med betalingssystemerne

▼B

oplysninger med henblik på udøvelsen af deres opgaver, er heller ikke til hinder for, at disse myndigheder organer giver de kompetente myndigheder de oplysninger, som de måtte have behov for med henblik på stk.oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i denne artikel omhandlede tavshedspligt.«

Artikel 25

Ændringer i direktiv 92/96/EØF

I direktiv 92/96/EØF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 14 indsættes følgende nye stykke:

»1a. Hvis den person, der erhverver sig kapitalandele som omhandlet i stk. 1, er et forsikringsselskab, et kreditinstitut eller et investeringsselskab, som er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller moderselskab for en sådan enhed eller en fysisk eller juridisk person, der kontrollereren sådan enhed, og hvis resultatet af denne erhvervelse er, at den virksomhed, hvori der erhverves en kapitalandel, bliver et datterselskab eller bliver underlagt erhververens kontrol, skal vurderingen af erhvervelsen gøres til genstand for forudgående konsultation som omhandlet i artikel 12a i direktiv 79/267/EØF.«

2) Artikel 15, stk. 5c, affattes således:

»5c. Denne artikel er ikke til hinder for, at en kompetent myndighed giver

— centralbankerne og andre organer med tilsvarende opgaver i deres egenskab af pengepolitiske myndigheder

— i givet fald andre offentlige myndigheder med ansvar for at føre tilsyn med betalingssystemerne

oplysninger med henblik på udøvelsen af deres opgaver, og er heller ikke til hinder for, at disse myndigheder eller organer giver de kompetente myndigheder de oplysninger,som de måtte have behov for med henblik på stk. 4. De oplysninger, der modtages i denne forbindelse, er underlagt den i denne artikel omhandlede tavshedspligt.«

Artikel 26

Ændringer i direktiv 93/6/EØF

I artikel 7, stk. 3, i direktiv 93/6/EØF affattes første og andet led således:

»— »finansielt holdingselskab«: et finansieringsinstitut, hvis datterselskaber enten udelukkende eller fortrinsvis er investeringsselskaber eller andre finansieringsinstitutter (hvoraf mindst ét er et investeringsselskab), og som ikke er et blandet finansielt holdingselskab som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat (*)

— »blandet holdingselskab«: et moderselskab, bortset fra et finansielt holdingselskab eller et investeringsselskab eller et blandet finansielt holdingselskab som omhandlet i direktiv 2002/87/EF, hvis datterselskaber omfatter mindst ét investeringsselskab.

(*) EUT L 35 af 11.2.2003.«

▼B

Artikel 27

Ændringer i direktiv 93/22/EØF

I direktiv 93/22/EØF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 6 indsættes følgende nye stykke:

»Den kompetente myndighed i en berørt medlemsstat, som har ansvaret for tilsynet med kreditinstitutter eller forsikringsselskaber, høres forud for meddelelse af tilladelse til et investeringsselskab, der er

a) datterselskab af et kreditinstitut eller forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller

b) datterselskab af moderselskabet for et kreditinstitut eller forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller

c) kontrolleret af den samme fysiske eller juridiske person, som kontrollerer et kreditinstitut eller forsikringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet.

De i stk. 1 og 2 omhandlede relevante kompetente myndigheder hører navnlig hinanden ved vurdering af aktionærernes egnethed samt af omdømme og erfaring hos de personer, som deltager i ledelsen i en anden enhed i samme gruppe. De meddeler hinanden alle oplysninger vedrørende aktionærernes egnethed og ledelsens omdømme og erfaring, som har relevans for de andre berørte kompetente myndigheder, såvel med henblik på meddelelse af tilladelse som på den løbende vurdering af overholdelsen af betingelserne for udøvelsen af virksomhed.«

2) Artikel 9, stk. 2, affattes således:

»2. Hvis erhververen af kapitalandele som omhandlet i stk. 1 er et investeringsselskab, et kreditinstitut eller et forsikringsselskab, som er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller moderselskab for et investeringsselskab, et kreditinstitut eller et forsikringsselskab, som er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer et investeringsselskab, et kreditinstitut eller et forsikringsselskab, som er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, og hvis resultatet af denne erhvervelse er, at den virksomhed, hvori der erhverves en kapitalandel, bliver erhververens datterselskab eller bliver underlagt dennes kontrol, skal vurderingen af erhvervelsen gøres til genstand for forudgående konsultation som fastsat i artikel 6.«

Artikel 28

Ændringer i direktiv 98/78/EF

I direktiv 98/78/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 affattes litra g), h), i) og j) således:

»g) »deltagende selskab«: en virksomhed, som enten er et moderselskab eller en anden virksomhed, der besidder en kapitalinteresse, eller en virksomhed, der er knyttet til en anden virksomhed som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF

h) »tilknyttet selskab«: en virksomhed, som enten er et datterselskab eller en anden virksomhed, hvori der besiddes en kapitalinteresse, eller en virksomhed, der er knyttet til en anden virksomhed som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF

i) »forsikringsholdingselskab«: et moderselskab, hvis hovedvirksomhed er at erhverve og besidde kapitalinteresser i datterselskaber, når disse datterselskaber udelukkende eller hovedsagelig er forsikringsselskaber, genforsikringsselskaber eller tredjelands-

▼B

forsikringsselskaber, og mindst ét af disse datterselskaber er et forsikringsselskab, som ikke er et blandet finansielt holdingselskab som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat (*)

j) »blandet forsikringsholdingselskab«: et moderselskab, der ikke er et forsikringsselskab, tredjelandsforsikringsselskab, genforsikringsselskab eller forsikringsholdingselskab eller et blandet finansielt holdingselskab som omhandlet i direktiv 2002/87/EF, og som har mindst ét datterselskab, der er et forsikringsselskab.

(*) EUT L 35 af 11.2.2003.«

2) I artikel 6, stk. 3, indsættes følgende nye punktum:

»Den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, kan, hvis den ønsker det, deltage i verifikationen, hvis den ikke selv foretager denne.«

3) I artikel 8, stk. 2, affattes første afsnit således:

»Medlemsstaterne kræver, at forsikringsselskaberne har iværksat passende risikostyringsprocedurer og interne kontrolmekanismer, herunder forsvarlige rapporterings- og regnskabsprocedurer, med henblik på behørig identifikation, måling, overvågning og styring af transaktioner som anført i stk. 1. Medlemsstaterne kræver endvidere, at forsikringsselskaberne mindst en gang om året indberetter væsentlige transaktioner til de kompetente myndigheder. Disse procedurer og mekanismer omfattes af de kompetente myndigheders overvågning.«

4) Følgende nye artikler indsættes:

»Artikel 10a

Samarbejde med tredjelandes kompetente myndigheder

1. Kommissionen kan enten på anmodning fra en medlemsstat eller på eget initiativ fremsætte forslag for Rådet om at indlede forhandlinger med et eller flere tredjelande om aftaler vedrørende metoderne i forbindelse med det supplerende tilsyn med:

a) forsikringsselskaber, der som deltagende virksomheder har virksomheder som omhandlet i artikel 2 med hovedkontoret i et tredjeland, og

b) forsikringsselskaber hjemmehørende i tredjelande, der som deltagende virksomheder har virksomheder som omhandlet i artikel 2 med hovedkontor i Fællesskabet.

2. De i stk. 1 omhandlede aftaler skal navnlig sikre både:

a) at medlemsstaternes kompetente myndigheder er i stand til at skaffe sig de oplysninger, der er nødvendige for det supplerende tilsyn med forsikringsselskaber, der har hovedkontor i Fællesskabet, og som har datterselskaber eller kapitalinteresser i virksomheder uden for Fællesskabet

b) at tredjelandes kompetente myndigheder er i stand til at skaffe sig de oplysninger, der er nødvendige for det supplerende tilsyn med forsikringsselskaber, der har hovedkontor på deres område, og som har datterselskaber eller kapitalinteresser i virksomheder i en eller flere medlemsstater.

3. Kommissionen og Forsikringskomitéen undersøger resultatet af de i stk. 1 nævnte forhandlinger og den deraf opståede situation.

▼B

Artikel 10b

Forsikringsholdingselskabers ledelse

Medlemsstaterne kræver, at de personer, der faktisk leder forsikringsholdingselskabets virksomhed, har et tilstrækkeligt godt omdømme og fyldestgørende erfaring til at varetage denne opgave.«

5) I bilag I, 1 B, indsættes følgende nye stykke:

»Hvor der ikke er kapitaltilknytning mellem visse af virksomhederne i en forsikringsgruppe, fastsætter den kompetente myndighed, hvilken forholdsmæssig andel der skal medregnes.«

6) I bilag I, 2, indsættes følgende nye punkt:

»2.4a. Tilknyttede kreditinstitutter, investeringsselskaber og finansieringsinstitutter

Ved beregningen af den korrigerede solvens for et forsikringsselskab, der er deltagende selskab i et kreditinstitut, investeringsselskab eller finansieringsinstitut, anvendes reglerne i artikel 16, stk. 1, i direktiv 73/239/EØF og i artikel 18 i direktiv 79/267/EØF om fratrækning af sådanne kapitalinteresser mutatis mutandis samt bestemmelserne om medlemsstaternes mulighed for under visse betingelser at tillade alternative metoder og at tillade, at sådanne kapitalinteresser ikke fratrækkes.«

Artikel 29

Ændringer i direktiv 2000/12/EF

I direktiv 2000/12/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 1 foretages følgende ændringer:

a) Nr. 9 affattes således:

»9) »kapitalinteresser med henblik på gennemførelsen af tilsynet på et konsolideret grundlag og med henblik på artikel 34, stk. 2, nr. 15 og 16«: kapitalinteresser som omhandlet i artikel 17, første punktum, i direktiv 78/660/EØF eller det forhold, at der direkte eller indirekte besiddes 20 % eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed.«

b) Nr. 21 og 22 affattes således:

»21) »finansielt holdingselskab«: et finansieringsinstitut, hvis datterselskaber udelukkende eller fortrinsvis er kreditinstitutter eller finansieringsinstitutter (hvoraf mindst ét er et kreditinstitut), og som ikke er et blandet finansielt holdingselskab som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat (*)

22) »blandet holdingselskab«: et moderselskab, der ikke er et finansieringsselskab eller et kreditinstitut eller et blandet finansielt holdingselskab som omhandlet i direktiv 2002/87/EF, og hvis datterselskaber omfatter mindst ét kreditinstitut.

(*) EUT L 35 af 11.2.2003.«

2) I artikel 12 indsættes følgende nye afsnit:

»Den kompetente myndighed i en berørt medlemsstat, som har ansvaret for tilsyn med forsikringsselskaber eller investeringssel-

▼B

skaber, høres forud for meddelelse af tilladelse til et kreditinstitut, der er

a) datterselskab af et forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller

b) datterselskab af moderselskabet for et forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller

c) kontrolleret af den samme fysiske eller juridiske person, der kontrollerer et forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i Fællesskabet.

De i stk. 1 og 2 omhandlede relevante kompetente myndigheder hører navnlig hinanden ved vurdering af aktionærernes egnethed samt af omdømme og erfaring hos de personer, som deltager i ledelsen i en anden enhed i samme gruppe. De meddeler hinanden alle oplysninger vedrørende aktionærernes egnethed og ledelsens omdømme og erfaring, som har relevans for de andre berørte kompetente myndigheder, såvel med henblik på meddelelse af tilladelse som på den løbende vurdering af overholdelsen af betingelserne for udøvelse af virksomhed.«

3) Artikel 16, stk. 2, affattes således:

»2. Hvis den person, der erhverver sig deltagelse som omhandlet i stk. 1, er et kreditinstitut, forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller moderselskab for et kreditinstitut, forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, eller en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer et kreditinstitut, forsikringsselskab eller investeringsselskab, der er meddelt tilladelse i en anden medlemsstat, og hvis resultatet af denne erhvervelse er, at den virksomhed, hvori der erhverves kapitalandele, bliver et datterselskab eller bliver underlagt erhververens kontrol, skal vurderingen af erhvervelsen gøres til genstand for forudgående konsultation som omhandlet i artikel 12.«

4) I artikel 34, stk. 2, foretages følgende ændringer:

a) I første afsnit affattes nr. 12 og 13 således:

»12) kapitalinteresser i andre kredit- og finansieringsinstitutter, der udgør mere end 10 % af disses kapital

13) efterstillede tilgodehavender og de i artikel 35 og artikel 36, stk. 3, omhandlede instrumenter, som et kreditinstitut besidder i andre kredit- og finansieringsinstitutter, i hvilke det har kapitalinteresser, der udgør mere end 10 % af kapitalen i hvert enkelt tilfælde

14) kapitalinteresser i andre kredit- og finansieringsinstitutter på op til 10 % af disses kapital, efterstillede tilgodehavender og de i artikel 35 og artikel 36, stk. 3, omhandlede instrumenter, som et kreditinstitut besidder i andre kredit- og finansieringsinstitutter end de i nr. 12 og 13 i dette afsnit omhandlede for så vidt angår den del af disse samlede kapitalinteresser, efterstillede tilgodehavender og instrumenter, der overstiger 10 % af kreditinstituttets egenkapital beregnet før fradrag af komponenter i nr. 12-16 i dette afsnit

15) kapitalinteresser som omhandlet i artikel 1, stk. 9, som et kreditinstitut har i:

— forsikringsselskaber som omhandlet i artikel 6 i direktiv 73/239/EØF, artikel 6 i direktiv 79/267/EØF eller artikel 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF (*)

— genforsikringsselskaber som omhandlet i artikel 1, litra c), i direktiv 98/78/EF

▼B

— forsikringsholdingselskaber som omhandlet i artikel 1, litra i), i direktiv 98/78/EF

16) hver af følgende komponenter, som kreditinstituttet besidder i de enheder som defineret i nr. 15, hvori det har en kapitalinteresse:

— instrumenter som nævnt i artikel 16, stk. 3, i direktiv 73/239/EØF

— instrumenter som nævnt i artikel 18, stk. 3, i direktiv 79/267/EØF.

_____

(*) EFT L 330 af 5.12.1998, s. 1.«

b) Andet afsnit affattes således:

»Besiddes der midlertidigt aktier i et andet kreditinstitut, finansieringsinstitut, forsikringsselskab, genforsikringsselskab eller forsikringsholdingselskab som led i en finansiel bistandstransaktion med henblik på at rekonstruere og redde denne enhed, kan den kompetente myndighed fravige bestemmelserne om fradrag i nr. 12-16.

Som et alternativ til fradrag af komponenterne i nr. 15 og 16 kan medlemsstaterne tillade deres kreditinstitutter mutatis mutandis at anvende metode 1, 2 eller 3 i bilag I til direktiv 2002/87/EF. Metode 1 (»regnskabskonsolidering«) anvendes kun, hvis den kompetente myndighed er overbevist om niveauet for integreret ledelse og intern kontrol for så vidt angår de enheder, der vil være omfattet af konsolideringen. Den valgte metode skal anvendes konsekvent over tid.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at kreditinstitutter, der er underlagt tilsyn på et konsolideret grundlag i overensstemmelse med kapitel 3 eller supplerende tilsyn i overensstemmelse med direktiv 2002/87/EF, ved beregning af egenkapitalen på et individuelt grundlag kan undlade at fradrage de komponenter i nr. 12-16, som de besidder i andre kreditinstitutter, finansieringsinstitutter, forsikrings- eller genforsikringsselskaber eller forsikringsholdingselskaber, der er omfattet af det konsoliderede eller supplerende tilsyn.

Denne bestemmelse finder anvendelse på tilsynsbestemmelser, der er harmoniseret af fællesskabsretsakter.«

5) I artikel 51, stk. 3, foretages følgende ændringer:

»3. Medlemsstaterne kan undlade at anvende grænserne i stk. 1 og 2 på kapitalinteresser i forsikringsselskaber som defineret i direktiv 73/239/EØF og 79/267/EØF eller i genforsikringsselskaber som defineret i direktiv 98/78/EF.«

6) I artikel 52, stk. 2, affattes sidste punktum således:

»Med forbehold af bestemmelserne i artikel 54a indebærer konsolideringen af det finansielle holdingselskabs finansielle situation på ingen måde, at de kompetente myndigheder skal påtage sig rollen som tilsyn over for det individuelle finansielle holdingselskab.«

7) I artikel 54 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1 indsættes følgende nye afsnit:

»Såfremt der mellem virksomheder består en forbindelse som omhandlet i artikel 12, stk. 1, i direktiv 83/349/EØF, træffer de kompetente myndigheder afgørelse om, hvordan en konsolidering skal gennemføres.«

b) I stk. 4, første afsnit, udgår tredje led.

8) Følgende nye artikel indsættes:

▼B

»Artikel 54a

Finansielle holdingselskabers ledelsesorgan

Medlemsstaterne kræver, at de personer, der faktisk leder det finansielle holdingselskabs virksomhed, har et tilstrækkeligt godt omdømme og fyldestgørende erfaring til at varetage denne opgave.«

9) Følgende nye artikel indsættes:

»Artikel 55a

Transaktioner inden for en gruppe med blandede holdingselskaber

Uden at det berører bestemmelserne i afsnit V, kapitel 2, afdeling 3, i dette direktiv, påser medlemsstaterne, hvis moderselskabet for et eller flere kreditinstitutter er et blandet holdingselskab, at de kompetente myndigheder, som er ansvarlige for tilsynet med disse kreditinstitutter, foretager generelt tilsyn med transaktioner mellem kreditinstituttet og det blandede holdingselskab og dets datterselskaber.

Medlemsstaterne kræver, at kreditinstitutterne har iværksat passende risikostyringsprocedurer og interne kontrolmekanismer, herunder forsvarlige rapporterings- og regnskabsprocedurer, med henblik på behørig identifikation, måling, overvågning og styring af transaktioner med moderselskabet og dettes datterselskaber. De kompetente myndigheder kræver, at kreditinstituttet indberetter andre væsentlige transaktioner med disse enheder end den i artikel 48 omhandlede »indberetning af store engagementer«. Disse procedurer og væsentlige transaktioner omfattes af de kompetente myndigheders overvågning.

Hvis det viser sig, at de ovennævnte transaktioner inden for en gruppe udgør en trussel mod et kreditinstituts finansielle situation, træffer den kompetente myndighed med ansvar for tilsynet med virksomheden de fornødne foranstaltninger.«

10) I artikel 56, stk. 7, indsættes følgende nye punktum:

»Den kompetente myndighed, der har fremsat anmodningen, kan, hvis den ønsker det, deltage i verifikationen, hvis den ikke selv foretager denne.«

11) Følgende nye artikel indsættes:

»Artikel 56a

Modervirksomheder i tredjelande

Hvis et kreditinstitut, hvis moderselskab er et kreditinstitut eller et finansielt holdingselskab med hovedkontor uden for Fællesskabet, ikke er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til bestemmelserne i artikel 52, verificerer de kompetente myndigheder, om kreditinstituttet er underlagt konsolideret tilsyn af et tredjelands kompetente myndighed svarende til principperne i artikel 52. Denne kontrol foretages af den kompetente myndighed, som ville være ansvarlig for konsolideret tilsyn, hvis fjerde afsnit fandt anvendelse, efter anmodning fra modervirksomheden eller en af de regulerede enheder, der har fået meddelt tilladelse i Fællesskabet, eller på eget initiativ. Denne kompetente myndighed hører de øvrige berørte kompetente myndigheder.

Det Rådgivende Udvalg for Banklovgivning kan give generelle retningslinjer med hensyn til, om tredjelandes kompetente myndigheders ordninger for konsoliderede tilsyn kan forventes at opfylde målene med det konsoliderede tilsyn som fastlagt i dette kapitel i relation til kreditinstitutter, hvis modervirksomhed har sit hovedkontor uden for Fællesskabet. Udvalget følger løbende alle

▼B

sådanne retningslinjer op og tager hensyn til alle ændringer i de ordninger for konsoliderede tilsyn, der anvendes af sådanne kompetente myndigheder.

Den kompetente myndighed, der foretager den i stk. 2 specificerede kontrol, tager hensyn til alle sådanne retningslinjer. Med dette formål kan den kompetente myndighed også høre udvalget, inden der træffes en afgørelse.

I mangel af et sådant tilsvarende tilsyn anvender medlemsstaterne analogt bestemmelserne i artikel 52 over for kreditinstituttet.

Alternativt tillader medlemsstaterne deres kompetente myndigheder at anvende andre hensigtsmæssige tilsynsmetoder, der opfylder målene for tilsyn på et konsolideret grundlag med kreditinstitutter. De kompetente myndigheder med ansvar for konsolideret tilsyn aftaler disse metoder indbyrdes efter høring af de øvrige berørte kompetente myndigheder. De kompetente myndigheder kan navnlig kræve, at der oprettes et finansielt holdingselskab, som har hovedkontor i Fællesskabet, og anvende bestemmelserne om konsolideret tilsyn på det finansielle holdingselskabs konsoliderede stilling. Disse metoder skal opfylde det konsoliderede tilsyns mål som defineret i dette kapitel og skal indberettes til de øvrige berørte kompetente myndigheder og Kommissionen.«

KAPITEL V

PORTEFØLJEADMINISTRATIONSSELSKABER

Artikel 30

Porteføljeadministrationsselskaber

Indtil der sker en yderligere samordning af sektorreglerne, sørger medlemsstaterne for, at porteføljeadministrationsselskaber indgår

a) i anvendelsesområdet for konsolideret tilsyn med kreditinstitutter og/eller investeringsselskaber eller i anvendelsesområdet for supplerende tilsyn med forsikringsselskaber i en forsikringsgruppe, og

b) hvis gruppen er et finansielt konglomerat, i anvendelsesområdet for supplerende tilsyn som omhandlet i dette direktiv.

Med henblik på anvendelsen af stk. 1 skal medlemsstaterne fastsætte eller give deres kompetente myndigheder beføjelse til at træffe afgørelse om, efter hvilke sektorregler (banksektoren, forsikringssektoren eller investeringsservicesektoren) porteføljeadministrationsselskaber skal indgå i det konsoliderede og/eller supplerende tilsyn, der er nævnt i litra a). I denne sammenhæng skal de relevante sektorregler om, i hvilken form og udstrækning finansieringsinstitutter (hvis porteføljeadministrationsselskaber er medtaget i anvendelsesområdet for kreditinstitutters og investeringsselskabers konsoliderede tilsyn) og genforsikringsselskaber (hvis porteføljeadministrationsselskaber er medtaget i anvendelsesområdet for forsikringsselskabers supplerende tilsyn) medtages, anvendes mutatis mutandis på porteføljeadministrationsselskaber. I forbindelse med det i litra b) omhandlede supplerende tilsyn behandles porteføljeadministrationsselskabet som henhørende under den sektor, som det i henhold til stk. 1, litra a), er en del af.

Indgår et porteføljeadministrationsselskab i et finansielt konglomerat, skal alle henvisninger til begrebet reguleret enhed og alle henvisninger til begrebet kompetente myndigheder og relevante kompetente myndigheder med henblik på dette direktiv forstås som omfattende henholdsvis porteføljeadministrationsselskaber og de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med porteføljeadministrationsselskaber. Dette gælder mutatis mutandis, for så vidt angår de grupper, der er henvist til i stk. 1, litra a).

▼B

KAPITEL VI

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 31

Rapport fra Kommissionen

1. Senest den 11. august 2007 forelægger Europa-Kommissionen det i artikel 21 omhandlede Udvalg for Finansielle Konglomerater en rapport om medlemsstaternes praksis og om nødvendigt om behovet for yderligere harmonisering med hensyn til

— medtagelse af porteføljeadministrationsselskaber i tilsynet på gruppeplan

— valget af og anvendelsen af de kapitaldækningsmetoder, der er omhandlet i bilag I

— fastlæggelse af væsentlige transaktioner inden for en gruppe og væsentlig risikokoncentration og det tilsyn med transaktioner inden for en gruppe og risikokoncentration, der er omhandlet i bilag II, navnlig vedrørende indførelsen af kvantitative grænser og kvalitative krav i den forbindelse

— med hvilket tidsinterval finansielle konglomerater skal foretage beregninger af kapitalkrav, som omhandlet i artikel 6, stk. 2, og meddele koordinatoren væsentlige risikokoncentrationer som omhandlet i artikel 7, stk. 2.

Kommissionen hører udvalget, inden den fremsætter sine forslag.

2. Senest et år efter indgåelse af en international aftale om regler for afskaffelse af dobbelt gearing af egenkapital i finansielle grupper undersøger Kommissionen, hvordan bestemmelserne i dette direktiv kan bringes i overensstemmelse med sådanne internationale aftaler, og fremsætter om nødvendigt passende forslag.

Artikel 32

Gennemførelse

Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 11. august 2004. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne fastsætter, at de bestemmelser, der er omhandlet i første afsnit, først anvendes i forbindelse med tilsyn for det regnskabsår, der begynder den 1. januar 2005, eller i det kalenderår.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 33

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 34

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAG I

KAPITALKRAV

Beregningen af det i artikel 6, stk. 1, omhandlede supplerende kapitalkrav for de regulerede enheder i et finansielt konglomerat gennemføres i overensstemmelse med de tekniske principper og en af de metoder, der er beskrevet i dette bilag.

Med forbehold af bestemmelserne i næste stykke tillader medlemsstaterne, at deres kompetente myndigheder, når de påtager sig hvervet som koordinator for et bestemt finansielt konglomerat, efter høring af de andre relevante kompetente myndigheder og konglomeratet selv træffer afgørelse om, hvilken metode der skal anvendes af dette finansielle konglomerat.

Medlemsstaterne kan kræve, at beregningen foretages efter en bestemt metode blandt dem, der er beskrevet i dette bilag, hvis det finansielle konglomerat har en reguleret enhed i spidsen, som er blevet meddelt tilladelse i den pågældende medlemsstat. Såfremt det finansielle konglomerat ikke har en reguleret enhed i spidsen som omhandlet i artikel 1, skal medlemsstaterne tillade anvendelsen af alle de metoder, der er beskrevet i dette bilag, undtagen i de tilfælde, hvor de relevante kompetente myndigheder befinder sig i samme medlemsstat; i så fald kan denne medlemsstat kræve, at en bestemt metode anvendes.

I. Tekniske principper

1. *Omfang af og form ved beregning af supplerende kapitalkrav*

   Uanset hvilken metode der anvendes, skal der, hvis enheden er et datterselskab og har et solvensunderskud eller i tilfælde af en ureguleret enhed i den finansielle sektor et nominelt solvensunderskud, tages højde for datterselskabets samlede solvensunderskud. Hvis koordinatoren mener, at det ansvar, der påhviler det moderselskab, som besidder kapitalinteresser, er begrænset fuldt og helt og utvetydigt til disse kapitalinteresser, kan denne give tilladelse til, at datterselskabets solvensunderskud tages i betragtning på et forholdsmæssigt grundlag.

   Hvis der ikke er kapitaltilknytning mellem enheder i et finansielt konglomerat, fastsætter koordinatoren efter høring af de andre relevante kompetente myndigheder, hvilken forholdsmæssig andel der skal tages i betragtning, idet der tages højde for de forpligtelser, eksisterende relationer medfører.

2. *Andre tekniske principper*

   Uanset hvilken metode der anvendes til beregning af supplerende kapitalkrav for regulerede enheder i et finansielt konglomerat, som er omhandlet i dette bilags punkt II, skal koordinatoren og om nødvendigt andre berørte kompetente myndigheder sikre, at følgende principper finder anvendelse:

   i) eliminering af anvendelse flere gange af elementer, som kan indgå i beregningen af egenkapitalen for hele det finansielle konglomerat (»dobbelt gearing«) såvel som enhver uhensigtsmæssig frembringelse af egenkapital inden for en gruppe; med henblik på at sikre eliminering af dobbelt gearing og frembringelse af egenkapital inden for en gruppe anvender de kompetente myndigheder analogt de relevante principper, der er fastsat i sektorreglerne

   ii) indtil der er sket yderligere harmonisering af sektorreglerne, dækkes solvenskravene for hver enkelt af de forskellige finansielle sektorer, der er repræsenteret i et finansielt konglomerat, af egenkapitalelementer i overensstemmelse med de tilsvarende sektorregler; såfremt der er underskud af egenkapital i konglomeratet, skal kun egenkapitalelementer, der opfylder betingelserne i henhold til hver enkelt sektors regler (»tværsektoriel kapital«), kunne anvendes ved verifikationen af opfyldelsen af det supplerende kapitalkrav.

   Hvis sektorreglerne begrænser mulighederne for at medregne visse egenkapitalelementer, der kan gælde som tværsektoriel kapital, gælder disse grænser mutatis mutandis ved beregningen af egenkapitalen i konglomeratet.

   Ved beregningen af egenkapitalen i konglomeratet skal de kompetente myndigheder også tage højde for, hvor effektivt egenkapitalen kan overføres og gøres disponibel på tværs af koncernens forskellige juridiske enheder, i forhold til kapitalkravsreglernes målsætninger.

▼B

Hvis et teoretisk solvenskrav for en ureguleret finansiel enhed beregnes i overensstemmelse med punkt II i dette bilag, forstås et teoretisk solvenskrav som det kapitalkrav, en sådan enhed skulle opfylde, hvis den var en reguleret enhed i den pågældende finansielle sektor; i forbindelse med porteføljeadministrationsselskaber betyder solvenskravet kapitalkravet i artikel 5a, stk. 1, litra a), i direktiv 85/611/EØF. Det teoretiske solvenskrav for blandede finansielle holdingselskaber beregnes i henhold til sektorreglerne i det finansielle konglomerats mest betydningsfulde finansielle sektor.

II. **Tekniske beregningsmetoder**

Metode 1: »Regnskabskonsolideringsmetoden«

Beregningen af supplerende kapitalkrav for regulerede enheder i et finansielt konglomerat foretages på grundlag af de konsoliderede regnskaber.

Det supplerende kapitalkrav beregnes som forskellen mellem:

i) det finansielle konglomerats egenkapital beregnet på grundlag af gruppens konsoliderede stilling; de elementer, der kan godkendes, er de samme, som kan godkendes i henhold til sektorreglerne, og

ii) summen af solvenskravene for hver af de finansielle sektorer, der er repræsenteret i gruppen; solvenskravene for hver enkelt finansiel sektor beregnes i overensstemmelse med sektorreglerne.

De sektorregler, der henvises til, er navnlig direktiv 2000/12/EF, afsnit V, kapitel 3, med hensyn til kreditinstitutter, direktiv 98/78/EF med hensyn til forsikringsselskaber og direktiv 93/6/EØF med hensyn til kreditinstitutter og investeringsselskaber.

Med hensyn til uregulerede enheder i den finansielle sektor, som ikke er omfattet af ovennævnte sektorspecifikke solvenskravsberegninger, beregnes et teoretisk krav.

Forskellen må ikke være negativ.

Metode 2: »Metode med fradrag og sammenlægning«

Beregningen af supplerende kapitalkrav for de regulerede enheder i et finansielt konglomerat foretages på grundlag af regnskaberne for hver af koncernens enheder.

Supplerende kapitalkrav beregnes som forskellen mellem:

i) summen af egenkapitalen for hver reguleret og ureguleret enhed i den finansielle sektor i det finansielle konglomerat; de elementer, der kan godkendes, er de samme, som kan godkendes i henhold til sektorreglerne, og

ii) summen af:

— solvenskravene for hver enkelt reguleret og ureguleret enhed i den finansielle sektor i koncernen; solvenskravene beregnes i overensstemmelse med sektorreglerne, og

— den bogførte værdi af kapitalinteresserne i andre af koncernens enheder.

Med hensyn til uregulerede enheder i den finansielle sektor beregnes et teoretisk solvenskrav. Egenkapital og solvenskrav skal indregnes i henhold til deres forholdsmæssige andel i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4, og punkt I i dette bilag.

Forskellen må ikke være negativ.

Metode 3: »Metode med fradrag af bogført værdi/solvenskrav«

Beregningen af supplerende kapitalkrav for de regulerede enheder i et finansielt konglomerat foretages på grundlag af regnskaberne for hver af gruppens enheder.

Supplerende kapitalkrav beregnes som forskellen mellem:

i) egenkapitalen tilhørende moderselskabet eller den enhed, der er i spidsen for det finansielle konglomerat; de elementer, der kan godkendes, er de samme, som kan godkendes i henhold til sektorreglerne, og

ii) summen af:

▼B

— solvenskravet for moderselskabet eller den i nr. i) anførte enhed i spidsen, og

— den højeste af den bogførte værdi af førstnævntes kapitalinteresser i andre enheder i gruppen og disse enheders solvenskrav; solvenskravene for sidstnævnte skal tages i betragtning på grundlag af deres forholdsmæssige andel i overensstemmelse med artikel 6, stk. 4, og punkt I i dette bilag.

For uregulerede enheder i den finansielle sektor beregnes et teoretisk solvenskrav. Ved vurdering af de elementer, der kan indgå i beregningen af supplerende kapitalkrav, kan kapitalinteresserne vurderes ved den indre værdis metode i overensstemmelse med den valgmulighed, der er fastsat i artikel 59, stk. 2, litra b), i direktiv 78/660/EØF.

Forskellen må ikke være negativ.

Metode 4: Kombination af metode 1, 2 og 3

De kompetente myndigheder kan tillade en kombination af metode 1, 2 og 3 eller en kombination af to af disse metoder.

▼B

BILAG II

TEKNISK ANVENDELSE AF BESTEMMELSERNE OM TRANSAKTIONER INDEN FOR EN GRUPPE OG RISIKOKONCENTRATION

Koordinatoren identificerer efter høring af de andre relevante kompetente myndigheder, hvilken type transaktioner og risici regulerede enheder i et bestemt finansielt konglomerat skal indberette i henhold til bestemmelserne i artikel 7, stk. 2, og artikel 8, stk. 2, om indberetning af transaktioner inden for en gruppe og risikokoncentration. Ved fastlæggelse eller vurdering af transaktions- og risikotype tager koordinatoren og de relevante kompetente myndigheder hensyn til det finansielle konglomerats specifikke gruppeopbygning og risikostyring. Med henblik på at identificere væsentlige transaktioner inden for en gruppe og væsentlige risikokoncentrationer, der skal indberettes i henhold til bestemmelserne i artikel 7 og 8, definerer koordinatoren efter høring af de andre relevante kompetente myndigheder og konglomeratet selv passende tærskler baseret på den lovbestemte egenkapital og/eller hensættelser.

Ved tilsyn med transaktioner inden for en gruppe og risikokoncentrationer tager koordinatoren navnlig hensyn til den eventuelle smittefare i det finansielle konglomerat, risikoen for interessekonflikter, risikoen for omgåelse af sektorreglerne og risicienes niveau eller omfang.

Medlemsstaterne kan give tilladelse til, at deres kompetente myndigheder på konglomeratplan anvender sektorreglernes bestemmelser på transaktioner inden for en gruppe og risikokoncentration, navnlig for at undgå, at sektorreglerne omgås.